

6 травня 2026 року

Все буде Україна!

Цікава

ГАЗЕТА на вихідні

Ціна договірна

● ГЕРОІНЯ НАШОГО ЧАСУ

«Бучанська відьма» удень – робить десерти, а вночі – полює за дронами!

«Захищати свій дім є найвищим проявом материнської турботи», – вважає Людмила Лисенко.

Людмила Лисенко з Бучі на Київщині – професійна кондитерка, торти якої нагадують витвори мистецтва. Проте вже понад два роки її графік визначає не черга замовлень від клієнтів, а розклад чергувань у складі підрозділу «Бучанські відьми», який на добровільній основі захищає небо під час російських атак

Віра ШУРМАКЕВИЧ, «Українська правда. Життя»

«Мене дуже лякає перспектива знову опинити-

ся в окупації, тому я роблю все, щоб цього не допустити, – просто пояснює свій вибір Людмила і додає: – Чи жіноча це справа? Вважаю, що захищати дім і є

найвищим проявом материнської турботи сьогодні. Адже створювати затишок у житлі можна лише тоді, коли ворог не стоїть на порозі».

“ Я роблю все, щоб знову не опинитися в окупації.”

Розповідь про патріотку – на с. 6

● ПОЗИЦІЯ

Окупанти забороняли вчити українську мову, а вона двічі виграла олімпіаду!

Дев'ятикласниця Софія Губа родом із Макіївки Донецької області стала ученицею 2026 року в Івано-Франківську

Діана ЯЦІВ, Інна СЕНДЕЦЬКА-МОНЮК

Софія народилася та спочатку навчалася в Макіївці, де через воєнні дії та окупацію у 2014-му році було заборонено навчатися українською. Цей факт дуже обурив її маму і вона почала вивчати солов'їну мову самостійно, аж поки їхня родина не виїхала на неокуповану територію. Сім'я школярки упродовж чотирьох

років змінювала місце проживання, аж поки у 2018 році вони не осіли в Івано-Франківську, де дівчина почала вдосконалювати свої знання і перемагати в учнівських олімпіадах з української мови та літератури, а також англійської. Вперше свій рівень української мови школярка підтвердила після вступу до п'ятого класу, коли здобула призове місце у міжнародному конкурсі імені Петра Яцика.

ІСТОРІЯ сили та вибору
«Планую своє життя пов'язати з філологією: якщо не українською, то принаймні зарубіжною», – каже дев'ятикласниця Софія Губа.

Розповідь про юний талант – на с. 7

● НЕЙМОВІРНО!

12-річний хлопець сам «приземлив» російський FPV-безпілотник

7-класник із Чернігівщини Анатолій Прохороненко у критичний момент знайшов вихід.

Цей унікальний випадок зафіксовано на Чернігівщині

Олександра МІЛЯШЕВСЬКА, Вікторія ЛЯХ

18 квітня у прикордонному з росією місті Семенівка на

Чернігівщині Толя Прохороненко був надворі, коли побачив, як дрон летить у бік, де грались його менші брати та сестри. Анатолій – найстарша дитина у сім'ї, має четверо молодших братів і сестер. Він зумів самотужки переламати оптоволокну й у такий спосіб урятував їх від дрона.

Подробиці – на с. 6

● ІМПЕРІЯ ЗЛА

«Мальчик у трусіках» по-новому

Актори, які в шкільні роки зіграли героїв одного з найпопулярніших дитячих художніх фільмів радянського кінематографа, у старшому віці стали пропагандистами путіна.

Зірки «Пригод Електроніка» поширюють нову брехню про ЗСУ

Лія ЛІС

Російські актори-близнюки Володимир і Юрій Торсуєви створили новий пропагандистський фейк. Ці діячі найбільше відомі за головними ролями у популярному в СРСР фільмі «Пригоди Електроніка», знятого Одеською кіностудією (1979).

В інтерв'ю російському пропагандисту Антону Красовському вони озвучили абсурдну історію, яка дуже нагадує сумнозвісний фейк 2014 року про «розп'ятого хлопчика в трусіках». Так, під час інтерв'ю один із братів, не навівши жодних доказів, поділився «жахливою історією» про трирічну дівчинку та її дворічного брата. За версією Торсуєва, дітей нібито «розп'яли», їхню

матір «згвалтували 20 осіб», і наостанок сім'ю «прив'язали до БТРів і розірвали».

Цікаво, що навіть сам інтерв'юер Антон Красовський, який відомий своєю агресивною українофобською риторикою, засумнівався в адекватності почутого. Він прямо заявив критикам, що ця розповідь виглядає як «байка та вигадка».

Значимим, раніше брати Торсуєви вже неодноразово підтримували агресію росії проти України та відвідували окуповані території, за що внесені до бази «Миротворець». Тепер до їхнього списку «досягнень» додалося тиражування кричущих фейків, які не витримують критики навіть усередині самої пропагандистської машини кремля.

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

«Українські дрони можуть пролетіти на параді 9 травня в Москві»

Про це заявив Володимир Зеленський на відкритті VIII-го саміту Європейської політичної спільноти в Єревані

Ліна ВОГОНЬ

«Росія оголосила парад 9 травня. Але на ньому не буде військового обладнання. Це буде вперше, якщо це дійсно так, за багато-багато років, коли вони не можуть собі дозволити присутність озброєння на параді. І українські дрони можуть також пролетіти на цьому параді. Це показує, що вони вже не настільки сильні, як раніше. Ми повинні продовжувати тиснути, тиснути санкціями на них. І я дякую вам за 20-й пакет санкцій», – сказав президент.

Відбили більше землі, ніж путін захопив

Російські війська у квітні 2026-го вперше із часу української операції в Курській області в серпні 2024-го зазнали чистих територіальних втрат на фронті в Україні

Ліна ВОГОНЬ

За оцінкою аналітиків американського Інституту вивчення війни (ISW) від 2 травня, протягом квітня російські сили втратили контроль над приблизно 116 км² території. У ISW зазначають, що темпи просування російської армії стабільно знижуються з листопада 2025 року. Серед причин – активні українські контратаки, удари середньої дальності, обмеження використання росіянами терміналів Starlink в Україні, а також внутрішні проблеми, посилені обмеженнями роботи Telegram із боку Кремля.

Загалом із листопада 2025 року до квітня 2026-го росія захопила приблизно 1443 км², що значно менше, ніж 2368 км² за аналогічний період роком раніше.

Жахлива аварія: машина збила двох дітей на самокаті

У селі Гатне на Київщині автомобіль зіткнувся з електросамокатом, на якому їхали двоє хлопчиків

Раїса ІВАНЮК

10-річна дитина загинула на місці, 8-річна дістала численні травми. «Попередньо правоохоронці з'ясували, що 37-річний водій автомобіля Peugeot, рухаючись по головній дорозі, на перехресті з вулицею Трояндова, яка є другорядною дорогою, здійснив зіткнення із електросамокатом, на якому рухалися двоє малолітніх», – повідомили в поліції. Слідчі розпочали досудове розслідування за фактом порушення правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керують транспортними засобами, що спричинило смерть потерпілого.

● ПРЯМА МОВА

Петро ПОРОШЕНКО, п'ятий президент України, про рішення влади Львова надати одній з центральних площ міста ім'я Андрія Парубія:

Площа Героя України Андрія Парубія стане нагадуванням про те, що свобода має ціну. Це рішення – не лише про зміну назв і табличок. Воно – про розбудову культури національної пам'яті. Бо українцям є різниця, якими вулицями ходити та яких героїв вшановувати. Це рішення також і про те, щоб пам'ять про Андрія жила не лише в серцях тих, хто знав його особисто, а й серед майбутніх поколінь. Пам'ять – це теж зброя.

Верховна Рада підтримала законопроекти про продовження строку дії воєнного стану та загальної мобілізації на 90 діб до 2 серпня 2026 року.

● ПОЛІТИЧНА КУХНЯ

То президент знав, що коїли його «любі друзі»?

Дожилися: Україною керує не уряд, а «ліві чуваки»

Країну знову трясє після оприлюднення журналістами «Української правди» чергової порції «плівки Міндіча»

Ольга СОКОЛОВА

Тимур Міндіч – це друг Володимира Зеленського та співвласник «Кварталу 95». Він виїхав з України в ніч на 10 листопада 2025 року. Це сталося за кілька годин до запланованих обшуків НАБУ у справі «Мідас» щодо корупції в «Енергоатомі».

У нових плівках чути, як людина із голосом схожим на голос Міндіча, фактично дає

розпорядження тодішньому міністру оборони України (нині – секретар РНБО) Рустему Умерову щодо виділення бюджетних коштів на фінансування компанії «Fire Point»,

обуренням відреагувала на оприлюднені розмови: «Люди, яких ніхто нікуди не обирає, які не декларуються і не займають жодних офіційних посад, в епоху Зеленського

Імпотентний уряд, виявляється, не здатний сказати «НІ» не лише Банковій, але і лівим чувакам, єдине звання яких – особистий друг президента.

а також вимагає «викликати Пишного» – голову Національного банку.

Ірина Геращенко, народний депутат від «Європейської Солідарності», з

мають влади більше, ніж державні інституції. Вони призначають послів і наглядові ради, розставляють своїх людей на державні монополії і грошовиті місця. Імпотентний уряд,

● ГЕРОЇ НАШОГО ЧАСУ

Фотоколаж «Українська правда. Життя».

Через освіту й інтелігентний вигляд (зокрема, окуляри) за офіцером закріпився позивний «Ботанік». А таким зарослим він був одразу після виходу з позицій.

Офіцер ЗСУ провів 343 дні на передовій у Запорізькій області

Про 37-річного капітана Олексія із позивним «Ботанік» розповіла одна з провідних телерадіокомпаній світу – CNN

Ярослав ГАЛАС

Свій позивний воїн отримав за «інтелектуальний вигляд» та окуляри, а також тому, що за освітою є бі-

ологом – випускником Харківського національного університету імені Каразіна. Його підрозділ у 3-му гірничо-штурмовому батальйоні складається переважно з

колишніх цивільних, які прийшли до армії після повномасштабного вторгнення росії.

Олексій мав підстави для демобілізації, але добровільно залишився через гостру нестачу людей. «У моїй роті (як і у всіх інших) не вистачає людей, і приблизно половина старші 50 років.

В ідеалі піхотинець має проводити місяць на бойових діях та місяць на відновленні, але зараз це не реалістично», – розповів військовий.

Його бойовий вихід розпочався 1 квітня 2025 року і завершився лише 8 березня 2026-го. Олексій зазначив, що підтримував бойовий дух, забезпечуючи можливість бійцям щодня зв'язуватися із сім'ями. Навіть при проблемах зі зв'язком через Starlink повідомлення передавалися по радіо та телефонах. «Я намагаюся розмовляти зі

свою дочкою щодня. Не хочу, щоб моя сім'я бачила те, що я бачу – вибухи, зруйновані села, смерть. Ось чому я тут», – сказав Олексій.

У моїй роті (як і у всіх інших) не вистачає людей, і приблизно половина старші 50 років.

Рота, в якій на Оріхівському напрямку воює Олексій, відбила всі російські штурми, не дала просунути ворогу ні на метр, зберегла всі позиції, хоча часом тут було дуже гаряче.

Після майже року служби офіцер отримав двотижневу відпустку, відсвяткував 10-річчя доньки та навчив її кататися на велосипеді, після чого повернувся до частини.

ДО РЕЧІ

Це не рекорд: старший лейтенант Іван Кавун із 30-ї механізованої бригади провів на передовій 486 днів.

Головнокомандувач ЗСУ Олександр Сирський підписав наказ щодо обов'язкової ротації військовослужбовців, які виконують завдання на передовій. Командири мають забезпечити умови для перебування військовослужбовців на позиціях до двох місяців із подальшою обов'язковою заміною.

61% американців вважають помилковим рішенням адміністрації США розпочати військову операцію проти Ірану, що відповідає рівням несповіщення воєн в Іраку та В'єтнамі. На запитання «чи правильно вчинили Сполучені Штати, застосувавши військову силу проти Ірану» лише 36% респондентів відповіли схвально.

У селі Смолигів Торчинської громади Луцького району Волині вже рік працює компанія Nestlé, яка спеціалізується на виробництві вермішелі швидкого приготування (там трудиться 300 людей). Цього року розпочнеться розширення виробництва та встановлення додаткових потужностей.

● КРОКОДИЛЯЧІ СЛЬОЗИ

Кровопивця путін плаче за загиблими тваринами в Туапсе

Ох, які ж нещасні звірять і рибки, що постраждали через українську агресію в Туапсе! Яка жальна екологічна катастрофа!

Олексій ГОЛОБУЦЬКИЙ, заступник директора Агентства моделювання ситуацій

Старий мерзенний маніяк лицемірно горює за знищеннями через витік нафти тваринами. І хто його спитає за обстріли й захоплення ЧАЕС і ЗАЕС, що загрожує радіаційним забрудненням цілій Європі? За моторошну екологічну катастрофу внаслідок підриву Каховського водосховища? За випалені українські ліси й розбомблені зоопарки? Чи «ета друге»?

Путін про Туапсе: «Удари ЗСУ по Туапсе потенційно загрожують екологічною катастрофою».

До речі, от ця інформаційно-психологічна атака на українців і на Європу «Україна злочинно нищить бідних і нещасних звірять, рибок, рослини, аби лиш нашкодити росії і росіянам» має неабиякий успіх навіть серед українців.

Ці сльози путіна пахнуть нафтою, за продаж якої вбивають українців.

Багато хто, дійсно, починає мучитись сумлінням «та за що ж їх там, може, треба якось акуратніше, відмовитись від ударів, які шкодять живому, ми ж не вони...»

Звісно ж, ці спричинені ворогом рефлексії – неправильні. Якщо розібратись, то тут є два аспекти. Перший: росіяни ніколи не зважали на нищення природи, коли нищили людей. Ба більше: якщо вдавалось не тільки вбити людей, але знищити домівки, спалити садки і ліси, знищити тварин і птахів, отруїти воду, – то це завжди тішило москвитів, у будь-яку з наших 12-х воєн із ними (та й інших воєн). Крім того, не слід забувати – їх все це на-

багато більше, ніж нас, у них більша армія, більші ресурси для війни (причому власні, а не кредити і не донати).

сових вбивств і нищення природи. Ось, буквально днями, українські екологи писали про черговий злочин «армії росії».

Хто його спитає за моторошну екологічну катастрофу внаслідок підриву Каховського водосховища?

Тому маємо бути фаталістами: так, мільйонам котиків, песиків, кіз і корів, мільярдам птахів і риб не пощастило народитись і мешкати на території катів. І, відповідно, не пощастило платити життями за таку невдалу долю: їх вбивають не тільки росіяни, але й ЗСУ, щоб росіяни мали менше ресурсів для ма-

Владислав Балінський: «...Я відкрив супутникові знімки і побачив ...40 квадратних кілометрів соняшникової олії в Чорному морі. І це без урахування площі Сухого лиману. Пляма продовжує рухатися. 26 квітня в порту Чорноморськ влучання дрону рф у цивільну інфраструктуру знищило ре-

зервуар на 6 000 тонн. Це вже третій великий розлив олії на Одещині за неповні два роки. Я знаю що буде далі – бо ми вже це проходили.

Після грудневого розливу 2025-го загинуло понад 5 000 птахів. У Одеському зоопарку із 300 врятованих вижили одиниці – і це важлива правда, яку треба знати перед тим, як бігти рятувати зараз. Рослинна олія полімеризується та її, на відміну від мазуту, майже неможливо змити з пташиного пір'я. З цієї ж причини вона опиняється у товщі води та опускається на дно, впливаючи при цьому на гідробіонтів.

У січні на одеських пляжах лежали мертві морські коники килимом – до 35 особин на квадратній метр. Вид із «Червоної книги», популяція якого тільки починала відновлюватися».

Другий аспект питання про екологічну шкоду від війни: порівняння цінності нас тут та тварин там. Отже, якщо за наше виживання, від якого залежить виживання всього на нашій землі (а окупант винищить все, бо завжди так робив, йому байдуже збереження чого завгодно), доводиться платити життями тварин, яким не пощастило народитись і мешкати на території, підконтрольній рф, то так тому й бути.

Це не найбільша ціна за майбутнє всіх і всього, яку ми платимо. Бо ми платимо передусім життями найкращих.

Крім того, зловмисник залякував вихованців та тиснув на них, щоб діти не розповідали про скоєне. Його злочини роками приховувалися, аж поки у 2021 році мати однієї з постраждалих не звернулася до поліції, дізнавшись про наругу над своєю 13-літньою донькою. Слідчі дії тривали п'ять років.

Станом на момент публікації, засновнику закладу повідомили про підозру у скоєнні сексуального насильства та розбещенні малолітніх. Його взяли під варту без права внесення застави. Чоловікові загрожує до 10 років ув'язнення.

Президентка Європейської комісії Урсула фон дер Ляєн заявила, що перший оборонний пакет для України з кредиту на суму 90 млрд євро буде виплачений у поточному кварталі. Він становитиме біля 6 млрд євро і стосуватиметься українських дронів.

До Волинського краєзнавчого музею завітав особливий гість – легендарний пілот-винищувач, Герой України та Почесний громадянин Луцька Вадим Ворошилов, відомий усьому світові за позивним «Кагау». Вадим передав до фондів музею унікальні експонати, зокрема, його особистий бойовий комбінезон.

● НЕ ВКЛАДАЄТЬСЯ В ГОЛОВУ

Гвалтував дітей протягом 15 років... засновник християнського центру

За даними слідства, у Вінниці 66-річний чоловік вчинив сексуальне насильство над щонайменше 10 дівчатками, яким на момент злочину було від 7 до 14 років

Марта САЛО

Правоохоронці продовжують пошук інших можливих жертв, їх може бути значно більше.

Як йдеться в матеріалах справи, у 2006 році затриманий

створив реабілітаційний заклад для допомоги дітям, які опинилися у складних життєвих обставинах. Користуючись статусом вихователя та довірою дітей, він вчиняв злочини безпосередньо на території центру.

«З кожної групи, яка система-

тично збиралась на базі закладу і налічувала від 25 до 50 дітей, чоловік обирав жертв серед дівчат. Далі використовував довіру до нього як до вихователя, навмисно залишався з дитиною наодинці та вчиняв насильницькі дії. Місцем злочинів ставав практично кожен куточок центру: кабінет, кімнати, котельня, туалет і навіть виїзний відпочинок на природі», – повідомили в Офісі Генерального прокурора.

● О ЧАСИ, О ЗВИЧАЙ!

Народна артистка України стала жертвою псевдоправоохоронця

Столичні поліцейські затримали афериста, який виманив 6 мільйонів гривень

Микола ДЕНИСЮК

Вони встановили, що народній артистці України зателефонував невідомий та представився працівником СБУ. Зловмисник залякував жінку та безпідставно звинувачував її у державній зраді. Для посилення тиску він надіслав їй у месенджер фіктивну повістку із

необхідністю з'явитись до спецслужби. Шляхом маніпуляцій шахрай переконав жінку у необхідності термінової перевірки походження її коштів через нібито існуючий зв'язок із державою-агресором. Надалі ділок призначив артистці особисту зустріч, під час якої вона передала йому 128 тисяч доларів та перерахувала на різні рахунки близько 400 тисяч гривень!

Оперативники спільно з аналітиками кримінального аналізу встановили фігуранта та затримали його. Ним виявився 36-літній мешканець столиці.

Зловмиснику загрожує до 12 років позбавлення волі з конфіскацією майна. За клопотанням слідчих, на час досудового розслідування він перебуватиме під вартою.

Поліція нагадує: працівники правоохоронних органів за жодних обставин не здійснюють процесуальних дій через месенджери, не проводять перевірок походження коштів, а також не призначають неофіційних «особистих зустрічей». Усі дії проводяться виключно в межах та у спосіб, передбачений чинним законодавством України.

● Я ТАК ДУМАЮ!

Дуже дивна перемога

Поїздка Володимира Зеленського на Кіпр на неформальний саміт лідерів країн Європейського Союзу була пов'язана з очевидною перемогою

Віталій ПОРТНИКОВ, журналіст, публіцист, письменник, телеведучий, блогер, член Українського ПЕН

Після того, як Віктор Орбан перестав блокувати рішення щодо виділення Україні грошей на найближчі два роки, Євросоюз зміг узгодити пакет на 90 мільярдів євро. Але це дуже дивна перемога. Адже рішення про виділення цього пакета було ухвалено ще на попередньому саміті Євросоюзу. І Віктор Орбан не був проти. Компроміс із Угорщиною, а також із Словаччиною та Чехією, полягав у тому, що ці три країни не братимуть фінансової участі у кредиті.

Однак потім був російський удар по нафтопроводу «Дружба» – і звинувачення в тому, що Україна не поспішає з його ремонтом. І Орбан, і словацький прем'єр-міністр Роберт Фіцо підкреслювали, що продовжать процедуру надання кредиту тільки після того, як по «Дружбі» знову піде російська нафта. І що цікаво – Брюссель і Київ виконали вимогу угорського та словацького прем'єрів, Орбан і Фіцо нічим не поступилися. У Брюсселі навіть висловлювали припущення, що Україна прискорила із запуском «Дружби», щоб незабаром не зіштовхнутися з новим можливим блокуванням – з боку майбутнього болгарського прем'єр-міністра і колишнього президента Румена Радева, відомого своєю проросійською позицією під час перебування на вищій посаді у державі.

І в цьому є певна шизофренія. Європейський Союз, з одного боку, виділяє Україні десятки мільярдів доларів для підтримки макроекономічного балансу. І з продовженням російсько-української війни ці витрати будуть тільки зростати.

А з іншого боку, Брюссель вже чотири роки не може нічого зробити із бажанням угорського та словацького урядів продовжувати закуповувати російську нафту. І істотних змін тут не передбачається. Переможець угорських парламентських виборів Петер Мадяр наголосив, що буде намагатися диверсифікувати постачання нафти – але від російської сировини також відмовлятися не поспішає.

Тобто виходить, що європейці не тільки фінансують український опір російській агресії, але й на саму російську агресію витрачають мільярди доларів – бо всі ми розуміємо, що путін робить із угорськими та словацькими «нафтодоларами». Він витрачає їх на війну. І це навіть не китайські юані – гроші з Заходу путіну дійсно потрібні.

Схожу шизофренію ми спостерігаємо зараз у Сполучених Штатах. Вашингтон продовжує продаж зброї за програмою, яка передбачає європейські закупівлі американської зброї для України. Але в останні тижні Міністерство фінансів США вже двічі видавало ліцензію для продажу російської нафти з танкерів, які знаходяться в морі. Щоправда, міністр фінансів США Скотт Бессент говорить, що надалі Сполучені Штати не збираються продовжувати цю ліцензію. Проте перед попереднім продовженням ліцензії міністр робив аналогічні заяви, а росія все ж таки отримала бажаний дозвіл. Дозвіл на отримання десятиків мільярдів доларів для поповнення бюджету та продовження війни. І це при тому, що президент Дональд Трамп постійно наголошує на своїй зацікавленості у припиненні війни росії проти України. Але чим більше у росії буде грошей – тим довше війна буде продовжуватися. Адже для путіна можливість продовжувати війну – це передусім ресурси.

Отже, ми продовжуємо спостерігати тенденцію, яка не може мене не дивувати останніми роками. Захід однією рукою допомагає Україні боротися з агресією, а іншою рукою цю агресію фінансує. І, враховуючи події на Близькому Сході та ймовірність енергетичної кризи, не можна бути впевненим, що ситуація суттєво зміниться у найближчому майбутньому.

А значить, ефект двох рук залишиться частинкою західного підходу до російсько-української війни. Але я навіть не впевнений, що це просто ефект. Іноді мені здається, що це справжній вирок – вирок здоровому глузду.

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

росія закатувала 375
полонених українців

Україна отримала тіла 375 військових і цивільних, які перебували в російському полоні та загинули під час утримання

Микола ДЕНИСЮК

Про це розповів керівник Секретаріату Координаційного штабу з питань поводження з військовополоненими Богдан Охріменко. За його словами, серед переданих тіл 146 осіб були офіційно підтверджені Міжнародним комітетом Червоного Хреста як полонені. Ще 229 людей вважалися такими, що перебували у полоні, за даними інших джерел, зокрема свідченнями звільнених.

«росія передала їхні тіла з ознаками тортур, виснаження, ненадання медичної допомоги», – зазначив він. Українські правоохоронці документують усі випадки загибелі полонених і передають матеріали до міжнародних інституцій.

До речі, понад тисяча українців перебувають у російському полоні ще з 2022 року.

На Львівщині автокран
зіткнувся... з поїздом

Трагедія сталася близько 06:00 на залізничному переїзді поблизу села Гірне Стрийського району

Ліна ВОГОНЬ

Вранці 1 травня на Львівщині автокран вїхав на залізничний переїзд, де зіткнувся із потягом «Київ – Ужгород». Унаслідок цього загинув 51-річний машиніст, а його помічник отримав травми. Загиблий нещодавно повернувся з фронту та працював на залізниці.

Дорогою до лікарні помер і винуватець аварії – 64-літній водій автокрану з Дрогобича...

Серед 400 пасажирів поїзда звернень за медичною допомогою не зафіксували.

Кім Чен Ин закликав молодь
готуватися до війни в Україні

Стати гарматним м'ясом на далекому фронті вважається проявом найбільшої любові до партії та її сонцеликого лідера

Ліна ВОГОНЬ

У Північній Кореї завершився одинадцятий з'їзд Соціалістичної патріотичної ліги молоді. На зібранні диктатор КНДР Кім Чен Ин назвав підростаюче покоління ключовою силою для виконання завдань Трудової партії Кореї і агітував юнаків та дівчат за війну в Україні на боці росії. Партія прямо заявила, що молоді солдати, відправлені на «закордонні операції», стали «бомбами і вогнем» для захисту честі Північної Кореї, виступають гарантом зміцнення стратегічного союзу з москвою, є прикладом для наслідування для тих, хто залишається всередині країни.

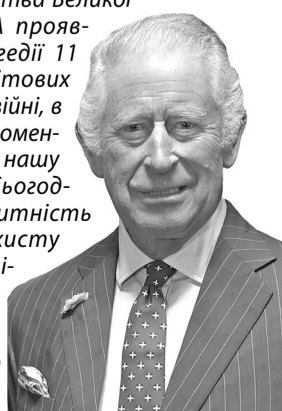
Відтак використання молоді як «гарматного м'яса» у війні проти України стає частиною державної ідеології КНДР, де готовність померти за інтереси режиму на іноземному фронті пріоритетна до найвищого патріотичного акту...

Ну от чому всім божевільним у цьому світі муляє саме Україна?!

● ПРЯМА МОВА

ЧАРЛЬЗ III, король Великої Британії, виступив перед Конгресом США, отримав оплески, але не був почутий:

Сила партнерства Великої Британії та США проявлялася після трагедії 11 вересня, у двох світових війнах, у холодній війні, в Афганістані та в моментах, які визначали нашу спільну безпеку. Сьогодні та сама непохитність необхідна для захисту України та її найсміливішого народу, щоб забезпечити справді справедливий та тривалий мир.

● НА ЛІНІЇ ВОГНЮ

РЕАЛЬНИЙ ФРОНТ

Шлях від «бусифікованого» новобранця до бойового лідера цілком реальний, хоча він і не відбувається за один день.

Комбриг бойової бригади розповів,
як воюють «бусифіковані»

У військовому середовищі в людей часто відкриваються таланти, які ніяк не проявлялися в цивільному житті

Ліна ВОГОНЬ

Люди, котрі не з власної волі потрапили до Збройних сил, воюють дуже по-різному. Але шлях від «бусифікованого» новобранця до бойового лідера цілком реальний, хоча він і не відбувається за один день. Про це розповів «Радіо Свобода» командир 5-ї окремої важкої

механізованої бригади підполковник Руслан «Граніт» Габінет.

Комбриг зазначає, що зазвичай новоприбулі бійці відчувають сильний страх через поширені міфи.

«Є такі, які спочатку бояться, а потім поступово вливаються в нове середовище і кажуть: «Я думав, що буде гірше, я думав, що одразу піду на штурм», – розповідає «Граніт».

Насправді ж після потрапляння в підрозділ починається тривалий етап підготовки, де командири вивчають людей, а бійці згуртовуються та починають

комунікувати між собою.

У військовому середовищі в людей часто відкриваються таланти, які ніяк не проявлялися в цивільному житті. Руслан Габінет наводить приклад воїнів, які раніше працювали на

тактиками.

За словами підполковника, такі бійці мають хист до орієнтування на місцевості, швидко опановують вогневу підготовку та, головне, не бояться брати на себе відповідальність за інших.

«бусифікованих» стають тими, хто готовий ухвалювати рішення», – наголошує командир.

Підполковник Руслан Габінет упевнений: навіть за умов примусової мобілізації якісна підготовка та правильне ставлення командирів дозволяють виховати гідних воїнів.

При цьому, за його словами, більшість мобілізованих у 2026-му – це дядьки за 50 років, практично усі з набором якихось хвороб. Але ці «діди» у більшості все одно викладаються на навчанні по повній і зрештою мужньо тримають фронт.

● ВІД ЧОГО ХОЛОНЕ КРОВ

14 ударів ножом: шокуючий
напад поляків на українця

Увечері 26 квітня у центрі Вроцлава 31-річний українець на ім'я Дмитро отримав півтора десятка ножових поранень від людей, які за декілька годин до нападу хотіли придбати у нього авто

Ліна ВОГОНЬ

Поліція відкрила провадження за статтю про замах на вбивство. Затримано двох громадян Польщі віком 20 років.

Українець виставив свій автомобіль на продаж. Бажання подивитися авто виявили двоє поляків. Під час огляду їх все влаштувало, тому продавець поїхав додому по документи.

Постраждалий розповів, що покупці з самого початку поводитися якось дивно. Потім вони попросили підвезти їх до банкомату, щоб зняти кошти. Однак, у жодному з 15-ти банкоматів, до яких Дмитро підвезив пасажирів, вони так і не змогли зняти кошти. Потім чолові-

ки попросили поїхати до одного з магазинів Zabka. Проте готівки не вдалося зняти бо там, за словами одного з покупців, була велика черга.

У жодному з 15-ти банкоматів, до яких Дмитро підвезив пасажирів, вони так і не змогли зняти кошти.

Українець вже почав заповнювати умову купівлі-продажу, як раптом на нього напали. Чоловіки, з якими ще буквально хвилину тому він планував укласти угоду, почали завдавати йому удари ножем. Він ледве встиг відстебнути пасок безпеки та вибігти на вулицю з автівки. Дмитро відразу почав кричати, щоб нападників

затримали. Загалом зловмисники встигли 14 разів вдарити чоловіка ножом.

Під час втечі один із зловмисників загубив телефон. Дмитро підняв його. Він подзвонив до своєї дівчини та домовився з нею про зустріч на АЗС. Туди ж, на АЗС, викликали швидку та поліцію.

Постраждалий самотужки зміг дістатися до автозаправки. Першу допомогу йому надали українці. Дмитро ще встиг розповісти поліції про напад, а вже у швидкій знепритомнів. Медики надали йому усю необхідну допомогу, наклали понад 50 швів. Його життю нічого не загрожує. Нападників затримали.

Середня заробітна плата штатних працівників в Україні у березні 2026 року зросла до 30 356 гривень, що на 7,2% більше, ніж у лютому. Найвищий рівень оплати праці зафіксовано у столиці – 49 381 грн, а також у Київській області – 29 997 грн. На протилежному полюсі – Кіровоградська область із середньою зарплатою 21 375 грн та Чернівецька область – 21 453 грн.

Більшість валютних надходжень України забезпечує експорт агропродукції. Так, частка агросектору в загальному експорті склала 62%.

● ОТ СВОЛОТА!

Убив 3-річного сина
через... брак уваги
дружини

На Полтавщині нелюд встромив ножа в спину дитині, а потім намагався приховати сліди злочину, підпаливши тіло

Ліна ВОГОНЬ

Керівник Полтавської обласної прокуратури Євген Гладій повідомив про підозру мешканцю одного із сіл Полтавського району. Йому інкримінують умисне вбивство малолітньої дитини. За даними слідства, злочин було скоєно 21 квітня 2026 року.

Того дня сім'я прокинулася близько п'ятої ранку. Чоловік сказав дружині, щоб вона ще відпочивала, після чого разом із триріч-

ним сином пішов на кухню. Там він завдав дитині удару ножом у спину.

Після цього занурив сина у ванну з водою та завдав ще кілька ударів. Переконавшись, що дитина не дихає, батько помістив тіло в рюкзак разом із каністрою бензину та кухонною лопаткою. Вийшов із будинку та попрямував до лісу. У хащах викопав яму, поклав у неї рюкзак із мертвим маллям, облив бензином і підпалив. Рештки засипав піском і зверху поклав колоду.

Підозрюваний розповів слідству, що причиною його дій стали ревнощі до сина. Адже після народження дружина більше приділяла уваги не йому, а малюкові.

Що ж це з людьми робиться?!

Державна митна служба України за квітень цього року перерахувала до бюджету 73,9 мільярда гривень митних платежів. Це на 20,7 млрд грн (38,9%) більше, ніж у квітні торік і перевищує очікувані надходження від митниці. Водночас до загального фонду Державного бюджету у квітні надійшло 93,9 млрд грн податків і зборів, які адмініструє Державна податкова служба. План виконано на 104,2%.

Насіннева галузь стрімко розвивається в Україні: за останні п'ять років виробництво сертифікованого насіння зросло приблизно з 75 тис. тонн до 500 тис. тонн.

У 2025 році світові продажі нових автомобілів сягнули 99,8 млн одиниць. Це на 4,7% більше порівняно з 2024 роком.

Німеччина в бюджеті на наступний рік передбачила 11,6 мільярда євро для України (приблизно 500 млрд грн).

● СВИДОК ГОЛОКОСТУ

«Я танцювала для «Ангела Смерті»

У віці 98 років померла авторка мемуарів про «Аушвіц» Едіт Єва Егер. Неймовірно, але свою першу книгу авторка випустила у віці 90 років – і вона одразу стала бестселером!

Василина ПИСАНКА

Едіт Єва Егер пережила жахи Другої світової війни та присвятила своє життя допомозі іншим у подоланні психологічних та фізичних травм, а на схилі років розповіла про це все в мемуарах.

Вона народилася 29 вересня у 1927 році в родині угорських євреїв у місті Кошице, яке з 1938 року входило до складу Угорщини (нині це – Словаччина,

Аушвіц Йозеф Менгеле, якого за його жорстокість і участь у селекції в'язнів називали «Ангелом Смерті», прийшов у барак і наказав дівчатам розважити його.

Едіт, яка професійно займалася балетом і гімнастикою до війни, змушена була танцювати під мелодію вальсу «На прекрасному блакитному Дунаї».

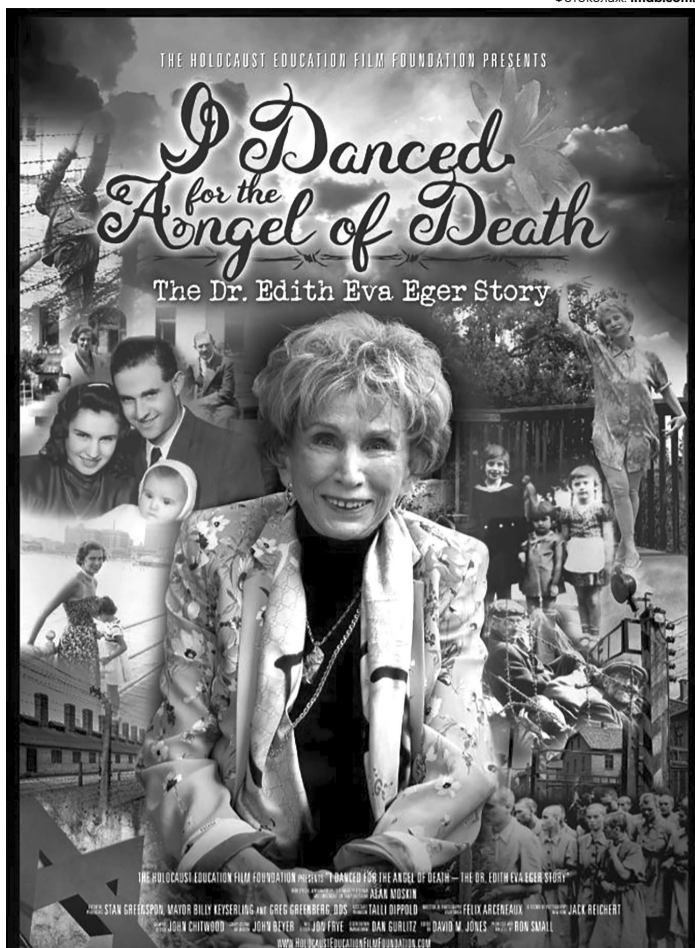
Під час танцю вона заплющила очі, уявляючи, що виступає в Оперному театрі Будапешта. Менгеле настільки вразило її виконання, що він кинув їй буханець хліба. Едіт розділила його з іншими дівчатами, в бараку, і саме ця взаємодопомога пізніше допомогла їй вижити під час «маршу смерті»...

Коли американські військові звільнили табір у травні 1945 року, за словами Егер, вона помирала серед гори трупів. Кажуть, солдат врятував її, оскільки помітив, що її рука заворушилась. Військовий швидко побіг по лікаря. На той час Едіт важила 32 кілограми, у неї була зламана спина, черевний тиф, пневмонія та плеврит...

У 1946 році Едіт вийшла заміж на єврея Белу Егера, який під час війни долучився до руху партизанів.

У 1949 році через погрози комуністів подружжя разом із донькою емігрувало до США, де жінка здобула психологічну освіту. Протягом кількох років Едіт Егер працювала вчителькою, проте своє життя присвятила терапії та психологічній допомозі іншим.

Перші мемуари під назвою «Вибір» жінка опублікувала у 2017 році, коли їй виповнилося 90 років. Книга стала міжна-

«Я танцювала для «Ангела Смерті» – історія докторки Едіт Єви Егер» – так називається зворушливий художньо-документальний фільм про неї.

родним бестселером. У роботі авторка розповіла про пережитий досвід в Аушвіці та історії деяких пацієнтів.

Друга книга авторства Едіт Егер «Дар. 14 уроків, які врятують ваше життя» побачила світ у 2020 році. У творі йдеться про те, як людині врятувати своє ментальне здоров'я. Мемуари були створені на численні прохання шанувальників психології, які просили у неї поради щодо подолання травм. Обидві ці книги перекладені українською.

У 2024 році вийшла третя книга психологині та письменниці «Балерина з Аушвіца».

СЛОВА ЕДІТ ЕГЕР, ЯКІ ЦИТУЄ ВЕСЬ СВІТ:

* «Найбільша в'язниця – це

та, яку ми носимо у своїй голові».

* «Ніхто не може відібрати у вас те, що ви думаєте і як ви обираєте реагувати».

* «Ми не можемо змінити те, що з нами сталося. Але ми можемо обрати, як жити далі».

* «Свобода – це не відсутність страждань. Це здатність обрати, що робити зі стражданням».

* «Зцілення починається тоді, коли ми перестаємо звинувачувати інших і починаємо обирати себе».

* «Життя – це подарунок, навіть якщо воно починається в пеклі».

* «Найбільша перемога – це не вижити. Це навчитися жити».

* «Пережите нами не має влади над нами, якщо ми не даємо йому цієї влади».

● ЗОЛОТЕ СЕРЦЕ

Поляк зібрав найбільше у світі грошей на лікування дітей

Пьотр «Łatwogang» Гарковський встановив світовий рекорд із благодійного збору коштів під час стріму, зібравши понад 251 мільйон злотих (59 мільйонів євро) для фонду, що підтримує дітей з онкологічними захворюваннями

до клінік, а також на обладнання, зокрема протези. Також організація оголосила, що створить окремий сайт, де можна буде відстежувати використання коштів.

Серед гостей Пьотра були футболіст Роберт Левандовський, легенда стрибків на лижах із трампліна Адам Маліш, співачка Роксана Венгель та актор Чезарі Пазура. Кілька відомих жінок, зокрема співачка Катажина Носовська під час стріму погодили голови на знак солідарності з дітьми, які борються з раком.

Медіааналітик із Варшавського університету

До масштабного збору Пьотр «Łatwogang» Гарковський (праворуч) був відомий своїми «божевільними» викликами на TikTok, де він має понад 2,4 мільйона підписників.

ззначає, що ця кампанія може стати знаковою благодійною подією для молодшого покоління в Польщі.

97% онлайн-комен-

тарів про подію були позитивними, а головний наратив описував її як історичне досягнення для польської інтернет-культури.

Марта САЛО

Він провів безперервний дев'ятиденний стрім на YouTube, який стартував 17 квітня. Пьотр Гарковський запрошував до себе у прямий ефір знаменитостей – як особисто у його варшавську квартиру, так і онлайн. У фінальні хвилини трансляції, яка завершилася в неділю ввечері 26 квітня, її ау-

диторія перевищила 1,4 мільйона глядачів.

Усі зібрані кошти передадуть фонду Cancer Fighters Foundation – благодійній організації, яка надає медичну, психологічну та практичну допомогу онкохворим дітям і їхнім родинам. У фонді повідомили, що гроші спрямують на лікування, реабілітацію, ліки, спеціалізовані консультації та транспортування

Увечері 2 травня з території білорусі до України залітала повітряна куля, яка посилює сигнал для російських дронів.

Нафтова пляма, яка утворилася у Чорному морі після удару по нафтопереробному заводу у Туапсе, наближається до розкішного палацу путіна в Геленджіку.

Франція у Всесвітній день свободи преси, 3 травня, вшанувала пам'ять французького фотожурналіста Антоні Лаллікана, який загинув в Україні внаслідок удару російського дрона. Та заявила, що росія зробила свободу інформування своєю мішенню.

● Я ТАК ДУМАЮ!

Фотожаба: durdom.in.ua.

Після оприлюднення записів журналістом Михайлом Ткачем ведуча телеканалу «1+1» Наталка Мосейчук стала на захист фігурантів плівок: «А ви докажіть!» – і знову ринулась поливати брудом Петра Порошенка.

А тепер видихнемо – і подивимося на новий оберт «Міндічгейту» серйозно

Він демонструє, наскільки слабкими є державні інституції при абсолютній владі обмежених людей

Володимир АР'ЄВ, народний депутат України, фракція «Європейська Солідарність»

Згадка про приналежність Fire Point («Фаєр Поїнт» – компанія, що виробляє далекобійні дрони FP-1, а також ракети FP-5 та FP-7 (балістична програма «Фламінго»). – Ред.) до Міндіча призвела до вимог з боку громадської антикорупційної ради при Мінборони відправити у відставку ексміністра, секретаря РНБО Рустема Умерова. Раніше всі заперечували зв'язок компанії зі звинуваченням у корупції другом президента. Виявилось, що підозри були небезпідставними.

Хто такий взагалі цей Тимур Міндіч, який на процитованих плівках НАБУ роздає вказівки цілому міністру оборони? Навіть колишній патрон Міндіча олігарх Коломойський свого часу зневажливо характеризував його як людину трьох «П» – «подай, принеси, почухай».

І ось тепер цей персонаж, не маючи жодної офіційної посади, вказує тодішньому міністру оборони, як вирішувати фінансові проблеми свого приватного бізнесу? Причому все це супроводжується вимогою «Виклич банк. Ти Пишного викликав?» А коли з'ясується, що голови Національного банку немає в країні, лунає наступна команда: «Тоді виклич «Сенс»». І міністр, замість того, щоб викликати правоохоронців, звітує про виконання.

Це вже не просто корупція чи кумівство – це абсолютна інституційна катастрофа. Колишній міністр оборони і нинішній глава Нацбанку на побігеньках у особи з кримінальним лексиконом? Ого. Як мінімум, потрібно обох викликати на допит у ТСК і ставити питання про характер взаємовідносин із другом Зеленського. І ухвалювати кардинальні рішення по всіх фігурантах.

Ви уявляєте, наскільки вразливими і нестійкими є інституції країни, яка воює проти сильного ворога, якщо один запис розмов корупціонерів із президентського оточення спричиняє справжній землетрус? А головне – як вижити державі, глава якої не хоче нічого змінювати і готовий потягнути за собою всю Україну, але не випустити з рук виконавчу корупційну вертикаль.

P.S. 29 квітня 2026 року видання «Українська правда» та журналіст-розслідувач Михайло Ткач оприлюднили частину так званих «плівко Міндіча» у справі «Мідас», де йдеться про будівництво елітних маєтків кооперативу «Династія» у селищі Козин на Київщині. На записах бізнесмен Тимур Міндіч обговорює будівельні роботи (електрику, басейни, лазні) та фінансові питання. За даними джерел «УП», ці будинки можуть належати або призначатися для: Володимира Зеленського (у розмовах згадується як «Вова»), Андрія Єрмака (згадується як «Андрій»), Олексія Чернишова і самого Тимура Міндіча. Ці записи є частиною масштабного розслідування корупційної справи «Мідас», яку ведуть НАБУ та САП.

● ГЕРОІНЯ НАШОГО ЧАСУ

«Бучанська відьма» удень – робить десерти, а вночі – полює за дронами!

«Коли вперше збила російський «шахед», адреналін буквально зашкалював».

Для Людмили кондитерство – це можливість реалізувати творчий потенціал.

Закінчення. Початок – на с. 1

сьогодні. Адже створювати зашук у житті можна лише тоді, коли ворог не стоїть на порозі. «В країні – війна, і я зрозуміла, що зовсім нічого не знаю про оборону. Почала шукати курси підготовки. Знайшла в Instagram навчання для резервістів, яке проводили «азовці» та ветерани – для мене вони непересічні люди та вражають своїм героїзмом, людяністю. Там було все: медицина, стрільба, копання окопів. Це мене неймовірно надихнуло, змусило повірити, що я можу набагато більше», – ділиться Людмила. Згодом знайома розпові-

ла Людмили про «Бучанських відьом» – жіночий підрозділ мобільних вогневих груп ППО, який створили навесні 2024 року у складі Бучанського добровольчого формування територіальної громади (ДФТГ). Він знищує російські безпілотники на Київщині.

Людмила пройшла співбесіду. Каже, що чоловік не був у захваті від її ідеї долучитися до підрозділу, а от діти поставилися спокійніше. Зараз жінка вже два роки в строю. Наразі вона обіймає посаду командира мобільно-вогневої групи (офіційно Людмила не має статусу військовослужбовиці). Служба в мобільно-вогнянній групі – це не лише бойові виїзди, але й щоденна суворя підготовка. «Як тільки оголошують «по-

вітряну тривогу», група оперативно виїжджає на визначену точку. Там ми розгортаємо кулемет і виставляємо при-

«Чоловік не був у захваті від її ідеї долучитися до підрозділу, а от діти поставилися спокійніше.

ціли, приводячи все у повну бойову готовність для збиття «шахедів». Буває, що ціль не входить у нашу зону ураження – тоді працюємо як розвідка. Ми відстежуємо рух дрона і передаємо його точний курс

наступній групі по ланцюжку. Таким чином колеги мають час підготуватися і відкрити вогонь. У кожного з нас є чітко визначені функції, і від злагодженості цих дій залежить загальний результат», – пояснює Людмила.

Героїня пригадає відчуття, коли вперше збила російський «шахед». Зізнається, тоді зашкалював адреналін. Страху не було, а лише розуміння відповідальності за групу та країну.

«Це як перший бій: летить ворог, який хоче тебе вбити, і твоє завдання – зупинити його», – каже захисниця. Після важкої зміни Людмила повертається додому і змінює зброю на фартух. Уже кілька років жінка захоплюється кондитерським мистецтвом та випікає торти на замовлення. Їй подобається втілювати найсміливіші ідеї замовників: наприклад, торт у вигляді книги або черепа, з очей якого мав їти дим.

Попри любов до випікання, жінці зараз важко думати про розвиток цієї справи – війна диктує свої умови.

«Я не можу просто літати метеликом і переїматися лише квітами на торті. Звісно, замовлень поменшало, та й брати їх багато не вдається: служба, добові наряди та нічні чергування забирають багато сил. Після безсонної ночі працювати на кухні фізично важко. Сьогодні головне не сидіти склавши руки, а допомагати армії. Вважаю, що до оборони має готуватися кожен. Легше не буде, а наш сусід, на жаль, нікуди не зникне, тому нам усім доведеться навчитися жити в новій реальності. Позиція «хтось повоює, а я відлежуся» – не працює.

Мене дуже лякає перспектива знову опинитися в окупації, тому я роблю все, щоб цього не допустити», – каже Людмила.

● ПОЗИЦІЯ

Окупанти забороняли вчити українську мову, а вона двічі виграла олімпіаду!

Закінчення. Початок – на с. 1

Діана ЯЦІВ, Інна СЕНДЕЦЬКА-МОНЮК

Заступниця директора івано-франківського ліцею імені Миколи Сабата Марія Грицишин в інтерв'ю «Суспільному» зазначила, що дівчинка фактично здійснила подвиг, адже переїхала після першого класу початкової школи з російськомовного міста. Особливу роль, на думку педагогині, відіграли батьки, які прищеплювали любов до української мови.

«Особливо мама, яка читала з нею дитячі книжечки українською мовою. Коли дівчинка прийшла у п'ятий клас, я майже не помічала, що вона має акцент», – розповіла вчителька.

За словами мами школярки Яни Дорошенко, дівчинка пішла до першого

Вчителька української мови та літератури Ірина Гергецашліва, що в неї є така талановита учениця – Софія Губа.

класу у Макіївці, і це був перший рік, коли там повністю скасували вивчення української мови. Жінку це зачепило, тож вона почала вчити її з донькою вдома.

«Це були переважно письмові вправи, читання творів. Розмовну мову ми взагалі не практикували. Коли переїхали до Франківська, ми дуже переживали, як вона спілкуватиметься з дітьми у школі та на вулиці. Але адаптація, слава Богу, пройшла дуже швидко», – розповіла Дорошенко.

Вчителька української мови та літератури Ірина Гергецашліва, що в неї є така талановита учениця – Софія Губа.

«Точно з професією у майбутньому я ще не визначилася, однак планую пов'язати своє життя з філологією: якщо не українською, то принаймні зарубіжною. Наразі я цікавлюся англійською та німецькою. Колись навіть пробувала вчити іврит для загального розвитку, з цікавості», – усміхається дев'ятикласниця.

Дівчинка має дві поспіль перемоги на всеукраїнському етапі олімпіади з

української мови та перше місце на першому та другому етапах олімпіади з англійської. Але талант Софії не знає кордонів – вона здобула I місце на I-му та II-му етапах олімпіади з англійської мови, продемонструвавши блискучі знання іноземної.

«Коли дівчинка пішла до першого класу у Макіївці, це був перший рік, коли там повністю скасували вивчення української мови.

● СВІТ ІЗ НАМИ!

Жан Рено написав шпигунський трилер про викрадення українських дітей

На початку квітня відомий французький актор іспанського походження видав книгу «Втеча»

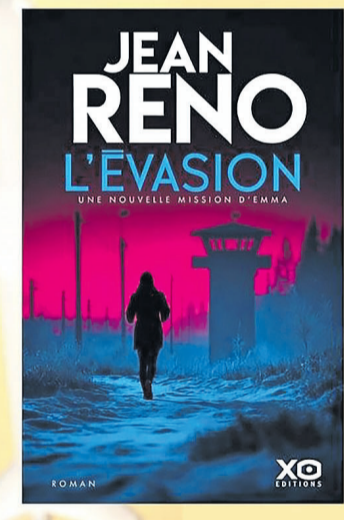
Марта САЛО

За словами Жана Рено, ідея написати трилер виникла після того, як він у 2024 році дізнався, що росіяни викрали понад 20 тисяч українських дітей. «Я був надзвичайно шокований. Я вважав божевільям, що цих дітей викрадають, щоб «примовтати» їм мізки. Я не займаюся політикою – я хотів перетворити це на роман», – розповів 77-річний актор.

Головна героїня історії – колишня масажистка Емма – приєдналася до фран-

«Я вважав божевільям, що цих дітей викрадають, щоб «примовтати» їм мізки», – каже легенда світового кіно.

цузької зовнішньої розвідки DGSE. Працюючи під прикриттям, вона має потрапити до Сибіру – центру, де утримують українських дітей. Це вже друга історія

про Емму. Перший роман «Емма» став міжнародним бестселером.

А найлегендарніші фільми Жана Рено – це переважно роботи з режисером Люком Бессоном, що поєднують екшн, драму та комедію. Найвизначніші ролі актор зіграв у стрічках «Леон» (1994), «Прибульці» (1993), «Блакитна безодня» (1988), «Васабі» (2001), «Годзілла» (1998), «Багряні ріки» (2000), «Код да Вінчі» (2006).

Його персонажі вирізняються холоднокрівністю, специфічним гумором та харизмою. Станом на листопад 2025 року отримано близько 20 000 звернень щодо викрадення або примусової депортації українських дітей до Росії. Частину з них – усновили, інші перебувають у 43 «перевиховних» таборах по всій території РФ. Щонайменше 668 дітей загинули та понад 2 200 отримали поранення в Україні.

● НЕЙМОВІРНО!

Після цього випадку Толя хоче стати військовим та працювати з дронами.

12-річний хлопець сам «приземлив» російський FPV-безпілотник

Закінчення. Початок – на с. 1

оптоволочно (тонкий кабель, що розмотується з котушки під час польоту дрона), його навчили знайомі військові. Хлопчик допомагав їм пилити дрова, коли на одному з дерев знайшли такий кабель. Тоді боєць показав Анатолію, як треба його розвивати. Але зауважив, що робити це варто лише у рідкісних випадках.

За словами хлопця, робив він так вперше і йому було страшно, але страх за рідних усе пересилив. Зараз він уже не відчуває страху.

«Я вже майже нічого не боюсь. Так, страх «шахеда» ще є. Але такого вже не боюсь. Поживши в Семенівці (неподалік – російський кордон. – Ред.),

коли воно літало над головою, то не страшно», – сказав він. Нині Анатолій навчається в 7-му класі. Його батько розповів, що наразі через безпекову ситуацію вони з родиною переїхали жити до Чернігова й планують оформити статус ВПО. Хлопець хоче, щоб закінчилась війна. Нині його головне хобі – механіка. Він любить проводити час із батьком і допомагати йому лагодити їхнє авто.

Школяр сказав, що після цієї ситуації хоче стати військовим та працювати з дронами. «Цікаво, що в них все-редині. З чого вони зроблені і як їх знешкоджувати», – зауважив хлопець.

● НЕСПОДІВАНИЙ ПОВОРОТ

«Як ти не крути, але ми – не пара!»

Співачка Настя Каменських та репер і продюсер Потап оголосили про розлучення

Лія ЛІС

У 2006 році вони почали виступати разом під назвою «Потап і Настя», а вже через кілька років між ними виникло щось більше. Чутки про роман з'явилися 2013-го – тоді їх вперше помітили разом на відпочинку на Кубі.

Проте офіційно підтвердили стосунки артисти лише у 2019 році, а невдовзі – зіграли весілля у Києві. За роки творчого шляху дует випустив безліч хітів, серед яких – «Не пара», рядки з якої вони тепер використали як крапку у своїй спільній історії.

У своєму прощальному пості в Instagram зірки подякували за підтримку та любов і попросили поважати їхнє рішення. Жодних коментарів до теми розлучення вони давати не планують.

Зірки вітчизняного шоу-бізнесу попросили поважати їхнє рішення.

● ДІЯННЯ «ВИЗВОЛИТЕЛІВ»

«Вірила, що вона вціліла»

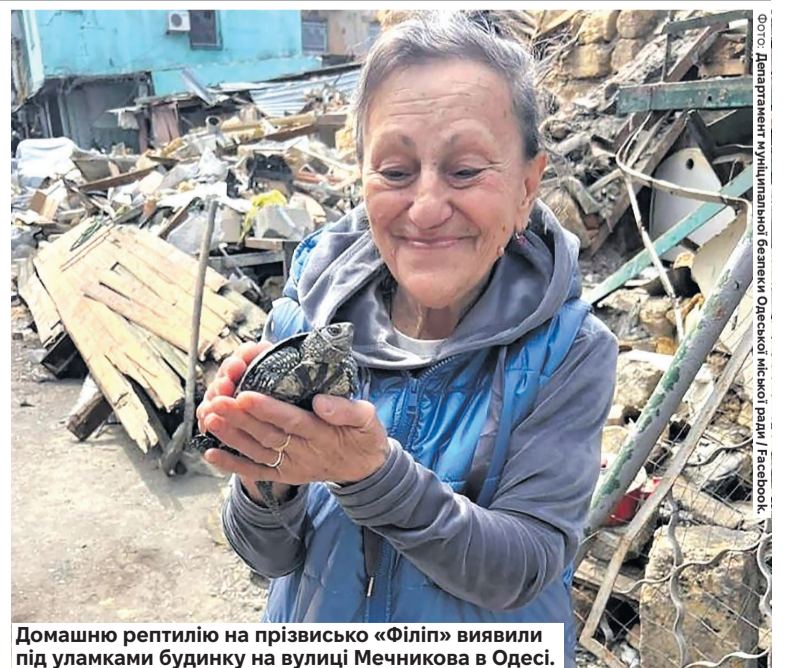
В Одесі під завалами знайшли живу черепаху – через 5 днів після обстрілу

Вікторія ПАСАЙЛЮК

Домашню рептилію на прізвисько «Філіп» виявили під уламками будинку на вулиці Мечникова. Черепаха перебувала під завалами кілька днів – із моменту російського обстрілу 24 квітня. За

попередньою інформацією, тварина не зазнала ушкоджень. Тамара, господарка врятованої черепашки, розповіла, що сподівалася знайти улюбленця живим. «Я вірила в те, що він живий, і від усього серця дякую нашим рятувальникам. Вони мене весь час заспокоювали, даруючи надію на те, що «Філіп» має великий шанс вижити. На щастя, так і сталося», – радіє жінка. Розбори завалів

та допомога жителів міста тривали кілька днів. Пошуки укладновили значні руйнування. Як відомо, в ніч на п'ятницю, 24 квітня російські окупанти завдали удару по житлових кварталах Одеси. Внаслідок обстрілу загинуло подружжя, це 15 людей були поранені. Зокрема росіяни влучили у два житлові будинки – триповерховий та двоповерховий, а також зруйнували два

Домашню рептилію на прізвисько «Філіп» виявили під уламками будинку на вулиці Мечникова в Одесі.

2026 ТРАВЕНЬ

Антоніда, Давид, Іван, Йосип, Сидір, Стефан, Акакій, Неоніла, Пахом, Тадей.

7 Четвер 7.05.1887 року американець Томас Стівенс завершив першу навколосвітню подорож на велосипеді. Він проїхав 13 500 миль і був у дорозі більше трьох років.

8 П'ятниця 1939 пам'ятаємо перемагасмо 1945 День пам'яті та примирення. День пам'яті та перемоги над нацизмом. Апостола Івана Богослова.

9 Субота День Європи. Всесвітній день мігруючих птахів.

10 Неділя День матері в Україні.

11 Понеділок 11.05.1944 року вийшла постанова Державного комітету оборони за підписом Сталіна про виселення всіх кримських татар із Криму.

12 Вівторок 12.05.996 року в Києві освячена перша в Русі кам'яна церква Десятинна (за Літописом руським).

13 Середа 13.05.1927 року створене Київське спортивне товариство «Динамо».

● СУДОКУ

Відповіді – в наступному номері.

3x3 grid of numbers for a sudoku puzzle.

9x9 grid of numbers for a sudoku puzzle.

● МАГНІТНІ БУРІ У ТРАВНІ

Подбайте заздальгеді про ліки від тиску і головного болю. Відмовтеся від алкоголю, кофеїну, важкої та гострої їжі. Бережіть себе і своїх рідних!

Слабкі: 16, 18, 23, 30.

Середні: 10, 11, 14, 17, 20, 27, 29.

Сильні: 12, 13, 21, 22, 28.

Джерело: ukraine.com

● КРИЛА, ОБПАЛЕНІ ВІЙНОЮ

З Бучі, де вбивали, – у Францію, де обіймали

Історія Марини Гончар – про втечу, яка не стала втечею, і як не дати війні зламати себе

Марина Гончар із родиною французів, які опікувалися ними.

Війна, розв'язана росією проти України, окрім того, що принесла незліченне лихо, проявила надзвичайну мужність та людяність українців та взаємопідтримку. А ще показала: в які краї не заносила б доля наших людей, є частка таких, що вони не мислять себе без України.

Цей матеріал – інтерв'ю із Мариною Гончар, мешканкою Бучі, міста у якому окупанти у перші дні війни наповню показали свою звірячу натуру. На щастя, пані Марині із синами вдалося оминути найстрашніше. Жінка розповіла свою історію та як психологиня дала поради, як не допускати виснаження

Вікторія ЛУЦЮК, студентка IV курсу факультету журналістики ЛНУ ім. Івана Франка

Марину Гончар її знайомі знають як засновницю центру розвитку та творчості «Твій простір», власницю дитячого садочка «Іжачок» у Бучі. А ще вона – психологиня з душею архітекторки, одна з тих жінок, яких називають символом стійкості, людяності та відданості своїй справі.

– Як розпочався шлях психолога?

– Я мама двох синів. Коли в 2014 році мій чоловік вирушив на Схід боронити нашу країну, постало питання, як мені самій підняти на ноги дітей, як правильно виховати справжніх чоловіків, адже я тепер і за маму, і за тата. У дітей є гуртки і багато всього іншого. Тоді я зрозуміла, що час здобувати другу освіту психолога, це було і актуально, і цікаво для мене. За першою освітою я – архітектор. Щодо творчості, то я могла проявляти себе на різних майстер-класах, які проводила в своєму центрі розвитку у Ворзелі, що біля Бучі.

– Як змінилося ваше життя після 24 лютого 2022 року?

– Життя змінилося повністю. Хоч всі і говорили про

повномасштабне вторгнення, але до кінця в це ніхто не вірив. Я була вдома з дітьми у Бучанському районі, у Ворзелі, і зовсім не очікувала бомбардувань, справжніх танків під вікнами та врешті-решт окупацію. Коли почалися обстріли та підходили вороги, то стало дуже небезпечно, ми ще й знаходилися недалеко від основної траси на Київ. Тоді всі почали в чатах будинку писати, де можна знайти якийсь підвал, про повноцінне укриття мова тоді не йшла. Я сказала, що

“ На першому ж блокпості чую від росіян: «Чого ж ви плачете? Мы приехали вас освободить». Сльози так і находили на очі від цього приниження, яке ми відчували.

мій центр знаходиться на кулі будинку на цокольному поверсі, тож його можна зробити укриттям. Приміщення приблизно 120 квадратів – то не мало, не багато. В принципі у центрі розмістилася велика кількість людей, навіть з інших будинків приходили налякані сусіди та просилися до нас. Дітям поробили спальні місця, а дорослі сиділи під стінками. Чоловіки тоді по черзі чергували, бо ми були в оточенні. Окрема

тема про їжу взагалі, як ми і де готували, де здобували ту їжу, бо всі запаси домашні скінчилися. Електрики не було, нічого не було, мов пещерні люди виживали. росіяни аптеки побомбили, то хоч якісь ліки можна було взяти та засоби гігієни. Одним словом – було дуже ризиковано там перебувати, і я розуміла, що потрібно виїжджати звідти.

– Як і коли змогли виїхати з окупації?

– 9 березня ми вирішили виїжджати на свій страх і ризик, на той момент ще не знали про евакуацію. Коли дісталися нашого блокпосту, назустріч їхала колона на евакуацію людей у Бучу і Ворзель.

Великою проблемою було паливо, хоч всі і попереджали до вторгнення, що треба заправитися, але були величезні черги, тож на дуже велику відстань моя машина не була розрахована, а тепер навколо все знищено, тож авто немає де заправити.

“ На першому ж блокпості чую від росіян: «Чого ж ви плачете? Мы приехали вас освободить». Сльози так і находили на очі від цього приниження, яке ми відчували.

Плюс я зливала трохи палива хлопцям із ТрО, які приходили і просили його. Напередодні цих страшних подій в мого старшого сина був день народження, і йому подарували мопед. Він згадав, що він заправлений. Звідти через трубку перелив мені в машину палива. Щоправда, це був перший досвід, то ще й трохи напився тої речовини. Я тоді хвилювалася, що це десь станемо в автівці і не зможемо далі їхати.

Врешті-решт нас підготували до виїзду. Потрібно було білі прапори зробити, написати: «Діти». Люди, які залишалися в підвалі питали, чи я їх не вижену, бо їду. Звичайно, про це і мови бути не могло, вони всі залишилися, речі так само. Ми з собою не брали майже нічого. Єдине, що з нами в машині була ще й інша родина з дитиною. Виїжджали разом. Було настільки страшно їхати через два російські блокпости, ще й бачили ці розстріляні автівки. Ми виїжджали якимись нестандартними маршрутами, тому що і мости, і багато що було уже розбито. Сину з тим бензином було постійно погано, захитувало, але спитися ми не могли. На першому ж блокпості чую від росіян: «Чого ж ви плачете? Мы приехали вас освободить». Сльози так і находили на очі від цього приниження, яке ми відчували. Руки піднімали, показували, що ми беззбройні. Окупанти не розуміли, що вони не звільняють, а буквально нищать нас. Коли ми нарешті побачили українських військовослужбовців з синім чи жовтим скотчем на руці замість червоного та білого, то відразу стало легше. Багато людей плакало від щастя. Зараз як психолог розумію чого так відбувалося, а тоді я переживала сильний стрес, як й інші люди.

Коли ми нарешті з окупації виїхали, були шоковані тим, що ходять люди, є заправки, все працює. Поки ми сиділи в Ворзелі, то до кінця не розуміли, яка ситуація, які території окупував ворог, що відбувається взагалі в країні.

– Куди рушили після окупації?

– Спочатку планували на захід України, а далі через рідних та знайомих дізналися про Францію. Не встигли виїхати з окупації, як мене переконали, що краще зі знайомими вирушити за кордон. Ми тоді на кордоні стільки простояли, ще й боялися кудись вийти з тої автівки. Хоча я згадую, що були шелтери. Можна було поспати не в холодній автівці, а там. Проте нами тоді керував щойно набутий досвід, ми думали, що треба триматися разом, бо тільки так ми будемо в безпеці.

– Як вас зустріли у Франції?

– Було складно. Разом з іншими українцями ми добралися до Франції, де нас розкидали по сім'ях. У Франції ми жили в мальовничому місті Сан-Ремі-де-Прованс. Проте, як тільки ми приїхали, набігло багато журналістів, щоб робити розгос та певно звітуватися, що ми тут. Плюс робили акцент на нас, бо ми з Бучі та на ще одну родину з Маріуполя. Так відбувалося тому, що ми, дійсно, бачили війну на власні очі. Інші люди виїжджали з більш мирних місць, користуючись можливостями поїхати за кордон. Деякі з них взагалі мали дуже дивну позицію. Французи відразу організували навчання для дітей, їх

влаштували в ліцеї. Коли я кілька днів проводжу за кермом, а перед цим сиджу в підвалі тривалий час, то відверто хотілося в душ та просто відпочити, а не десь з кимось спілкуватися та проводити час. Звісно, ми не могли відмовлятися від всього, що пропонували, бо це не ввічливо для них. З точки зору психології можу пояснити нашу поведінку. Проте ми вдячні французькій стороні за допомогу, за те, що вони організували культурне дозвілля та багато куди нас запрошували. Була проблема з мовою, бо англійською вони не спілкуються. Для них це, як у нас російською почати говорити.

– Чи шукали Ви роботу у Франції? Змогли там облаштуватися?

– Я знайшла роботу з невеликою заробітною платою, але цього вистачало. Проблема була в тому, що я переживала за людей, які не виїхали. Труднощі були зі зв'язком та розумінням ситуації вдома. Плюс у старшого сина був підлітковий, перехідний вік, і він дуже хотів назад в Україну до друзів, у свою школу. Коли з часом приїхали мої батьки, то з ними повернувся син на Батьківщину. Це додало труднощів, бо я почала дуже хвилюватися за нього та рідних, тож розуміла, що буду повертатися назад.

У Франції я зустріла схожими за духом і громадянською позицією жінок. Ми проводили ярмарки, збирали гроші на допомогу ЗСУ. З часом зареєстрували Асоціацію українців у Провансі. Стали організувати більш масштабні концерти, ярмарки та різноманітні заходи, щоб познайомити французів із нашою культурою та творчістю. Плюс майстер-класи проводила з виготовлення свічок. Вже з часом почала працювати, а згодом повернулася в Україну.

Син Марини Гончар взяв синьо-жовте знамено на благодійний ярмарок у Франції, де збирали гроші для України.

– З поверненням на Батьківщину почали знову працювати психологом?

– У Ворзелі є благодійний фонд, який відкрив центр надання психіатричної допомоги. Було дуже багато людей, яким необхідна підтримка, але немає можливості брати приватні консультації у спеціалістів. Я півтора роки працювала в центрі кризової допомоги і з дорослими, і з дітками, на яких сильно вплинула війна.

Наразі працюю зі своїми клієнтами, які давно зі мною в терапії. Також, що центр, що садочок відновили свою роботу.

– Щоб порадили українцям?

– Я б не зводила це до загальних порад. За цей час я бачу інше: люди дуже по-різному проживають війну, і це нормально. Те, що для одного є витримкою, для іншого може бути виснаженням.

Як психолог, я зараз часто стикаюся з відкладеними реакціями – коли люди трималися довго, а потім різко «накриває»: тривога, безсилля, емоційні зриви, проблеми зі сном. Це не слабкість, а природна реакція психіки на перевантаження.

Тому найважливіше – не ігнорувати свій стан. Якщо стає важко, якщо змінюється поведінка, сон, емоційний фон – це вже достатня причина звернутися по допомогу. Не потрібно чекати «критичної точки».

Окремо скажу про жінок, які зараз тягнуть на собі дуже багато. У роботі я бачу, як вони звикають функціонувати «на межі» і перестають помічати власну втому. Але виснажена мама не має з чого давати опору дитині. Тому турбота про себе – це не додаткова опція, а необхідна умова, щоб витримувати цю реальність і залишатися в контакті з дітьми.

РЕКЛАМА

КУПЛЮ ХУДОБУ

Куплю ВРХ, копей та вівці. На тримання і на забій (Волинська та Рівненська області). Тел.: 098 33 80 300, 096 06 14 718.

Середня пенсія в Україні після щорічної індексації зросла до 7236 гривень, однак у західних областях виплати залишаються одними з найнижчих. Зокрема, найменшу середню пенсію зафіксували на Тернопільщині – 5612 грн (для порівняння, на Волині – 6734 грн).

В озерній Шацькій громаді на Волині з травня тариф на вивезення сміття зростає на понад 50%. Людям доведеться платити 420 гривень за кубометр сміття замість 272 гривень.

У системі Національної поліції України станом на зараз нараховують трохи більше, ніж 100 тисяч співробітників. Про це повідомив голова Національної поліції України Іван Вигівський. Із них – приблизно 25 тисяч – жінки, а ще 13,5 тисяч – це молоді співробітники віком до 25 років, які не підлягають мобілізації. Водночас приблизно 9 тисяч правоохоронців постійно виконують бойові завдання на фронті.

Європейський Союз зацікавлений у розширенні залізничної мережі європейського стандарту в Україні – з її подальшим з'єднанням зі Львовом, Києвом та Одесою. Про це заявила генеральна директорка з питань мобільності та транспорту Єврокомісії Магда Копчинська.

● **ОСОБЛИВИЙ ВИПАДОК**

«Мамо, яка смачна вода!»: перші слова 11-річного Юрчика після пересадки нирки

Органи 13-річного донора дали шанс на життя ще чотирьом дітям!

Лія ЛІС

11-річний Юрій зі Львова з чотирьох років страждає від проблем із нирками. З роками лікування дитина потребувала нової нирки. Донором маленького пацієнта став підліток, який загинув унаслідок нещасного випадку.

Пацієнт, який отримав новий шанс на повноцінне життя, з раннього дитинства має недугу – нефротичний синдром нирки. Це сталося через ускладнення після ангіни.

Попри роки лікування стан Юрія не покращувався, а хвороба прогресувала. «І в 9 років нирки дитини взагалі припинили виводити зайву рідину з організму. Єдиним порятунком став гемодіаліз – процедура штучного очищення крові, яку хлопчик проходив через день по чотири години. Три роки на діалізі виснажили дитячий організм. Юрчик перестав рости. Кістки стали дуже крихкими. А постійний високий тиск давав велике навантаження на серце. Дитина згасала на очах», – розповіли лікарі «Першого медичного об'єднання Львова».

Під час однієї з процедур Юрія з гемодіалізу в березні цього року, його родині повідомили про донора. Ним був 13-річний підліток, який помер через важку черепно-мозкову травму. Батьки хлопчика прийняли рішення та дали згоду на посмертне донорство його органів, що врятувало життя чотирьом дітям.

«З новин я одразу зрозуміла, хто став донором для мого сина. Першим ділом ми із чоловіком пішли в церкву помо-

Фото – «Перше медичне об'єднання Львова».

Уже з 9 років Юрчик проходив через день процедуру штучного очищення крові.

литися за того хлопчика. Я безмежно вдячна його батькам, які дали дозвіл на трансплантацію органів і врятували мою дитину. Ми тепер вважаємо, що цей хлопчик – наша друга дитина, бо його частинка живе в моєму синові», – розповіла мама Юрія.

Після трансплантації маленький пацієнт радів тому, що тепер може пити більше води, ніж зазвичай. «На наступний день після операції Юрчик, якому раніше не можна було пити понад 200 мл рідини на день, сказав: «Мамо, яка смачна вода! Я справді тепер можу пити стільки, скільки хочу?».

Мати хлопчика Ірина розповіла, що під час того, як її син чекав донорську

Ми тепер вважаємо, що цей хлопчик – наша друга дитина, бо його частинка живе в моєму синові.

нирку та жив за допомогою гемодіалізу, вона підписала згоду на посмертне донорство. «Бачачи як тяжко моєму синові, я підписала згоду на посмертне донорство. Я до цього ставлюся спокійно, бо розумію, що після смерті Богові мої органи не потрібні, а от врятувати чиєсь життя можуть», – розповіла жінка.

● **УСІМ СМЕРТЯМ НА ЗЛО!**

33 дні без свідомості і 10 операцій

У Львові з лікарні виписали останнього постраждалого від теракту

Раїса ІВАНЮК

22 лютого на місці вибуху випадково опинився 36-річний Олександр Фалат, військовослужбовець Національної академії сухопутних військ. Він паркував авто, проте, побачивши карети «швидкої допомоги» і поліцейських, вирішив підійти і допомогти. Олександр зайшов всередину будинку: там були розбиті вікна, а люди лежали на підлозі. Чоловік почав надавати їм першу медичну допомогу. Тоді пролунав другий вибух – і Олександр отримав важкі поранення. Він пробув у неpritомному стані 33 дні.

«Під час надходження стан Олександра був критичним. Наша команда хірургів негайно взяла його в опера-

ційну, де ми насамперед зупинили масивну кровотечу. Майже всі ділянки тіла були уражені уламками. Нашим першочерговим завданням було врятувати його життя», – розповів Василь Мороз, лікар-хірург лікарні Святого Пантелеймона «Першого медичного об'єднання Львова».

У реанімації Олександр пробув 42 дні, а у медзакладі загалом – більше двох місяців. За цей час йому зробили 10 операцій, проте на чоловіка чекає ще близько п'яти. «Внаслідок осколкових поранень у нього сформувалися значні дефекти м'яких тканин, які ми закривали за допомогою кількох пластичних операцій. Наразі найбільшою проблемою залишається ураження сідничного нерва. Найближчим часом плануємо серію реконструктивних втручань, щоб відновити функцію ноги», – розповідає хірург Гнат Герич.

24 квітня Олександра нарешті відпустили додому. Він

Фото – «Перше медичне об'єднання Львова».

Військовослужбовець Олександр Фалат зі своїми рятувальниками з лікарні Святого Пантелеймона Львова.

– останній із постраждалих під час лютого теракту, кого виписали з лікарні.

Нагадаємо, що внаслідок вибухів у центрі Льво-

ва у ніч на 22 лютого загинула поліцейська Вікторія Сливка (уродженка Волині) та було поранено 24 люди-

Трансплантація – це порятунок життя, де найчастіше пересаджують нирки (близько 42%), печінку та серце. За життя можна віддати нирку або частину печінки.

Першу у світі пересадку органу (нирки) виконав український хірург Юрій Вороний у 1933 році.

Першу успішну пересадку серця від людини до людини здійснив Крістіан Барнард у 1967 році.

Сучасна медицина дає змогу пересаджувати шкіру, сухожилля та навіть серцеві клапани, а пацієнти після таких операцій можуть жити десятки років.

Діти до року значно легше пересаджують органи, оскільки їх імунна система ще не повністю сформована і менше відторгає чужорідні тканини.

Не кожен орган підходить реципієнту, необхідний збіг за групою крові та багатьма іншими параметрами.

● **ЩО ВІЩУЮТЬ ЗОРІ?**

Гороскоп на 11 – 17 травня

ОВЕН (21.03 – 20.04)

Тиждень підштовхне вас до рішень, які давно «висіли в повітрі». Не тягніть – самі не вирішуватися. У коханні – менше гордості, більше простих слів. І якщо вам цього тижня наливатиме каву жінка (або чоловік) у вишиванці – погоджуйтеся, але обережно: це може бути початок історії, яку потім доведеться пояснювати друзям. **Сприятливий день** – середа, **несприятливий** – понеділок.

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)

Гроші люблять рахунок, а ви цього тижня – чесні із собою. У стосунках – стабільність, але не перетворюйте її на «кі так зійде». І не беріть ще одну «дуже потрібну річ» – у вас уже є три такі самі. І не відповідайте на дзвінки після дев'ятої – там або кредит, або хтось згадає про вас не просто так. **Сприятливий день** – п'ятниця, **несприятливий** – вівторок.

БЛИЗНЮКИ (22.05 – 21.06)

Ідей багато – виберіть хоча б одну і доведіть до кінця. У коханні – легкість, якщо не почнете аналізувати кожне слово. І якщо вам цього тижня захочеться написати комусь «привіт, як ти?» – подумайте, чи готові до відповіді. Особливо після опівночі – там відповідають зовсім інші люди. **Сприятливий день** – понеділок, **несприятливий** – субота.

РАК (22.06 – 22.07)

Тиждень про внутрішній баланс і турботу про себе. У стосунках – слухати важливіше, ніж переконувати. І не беріть на себе більше, ніж можете витягнути. І якщо раптом захочеться «на хвилинку» в соцмережі – зорі вже бачили, як це закінчується о другій ночі. **Сприятливий день** – четвер, **несприятливий** – неділя.

ЛЕВ (23.07 – 21.08)

Ви в центрі уваги – навіть коли мовчите. Використайте це розумно. У коханні – щирість без «спецефектів». І якщо вам аплодують – перевірте, чи це за вас, а не за того, хто стоїть позаду. **Сприятливий день** – вівторок, **несприятливий** – п'ятниця.

ДІВА (22.08 – 23.09)

Плани хороші, але життя внесе свої правки – не панікуйте. У стосунках – більше тепла, менше аналізу. І не намагайтеся виправити всіх навколо – це не ваш тижневий план. А якщо вже дуже хочеться порядку – почніть із холодильника, там правда. **Сприятливий день** – середа, **несприятливий** – субота.

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)

Баланс трохи хитнеться, але ви впораєтесь. У коханні – приємні моменти, якщо не почнете все ускладнювати. І не відповідайте «як скажеш» – цього разу краще мати свою думку. Навіть якщо вона комусь не сподобається. **Сприятливий день** – субота, **несприятливий** – вівторок.

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)

Інтуїція працює чітко – не ігноруйте її. У стосунках – чесність без зайвих перевірок. І не повертайтеся до старих історій – там максимум ностальгії і мінімум сенсу. **Сприятливий день** – п'ятниця, **несприятливий** – понеділок.

СТРІЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)

Тиждень про рух і нові можливості. Не обов'язково великі – головне, що вперед. У коханні – гумор врятує навіть складні розмови. І не погоджуйтеся на «давай швидко щось придумаємо» – швидко там не буде. **Сприятливий день** – четвер, **несприятливий** – неділя.

КОЗОРІГ (22.12 – 20.01)

Робота потребує фокусу – не розпоршуйтеся. У фінансах – обережність і холодна голова. У стосунках – стабільність, якщо не почнете «виховувати» партнера. І не відкладайте розмову, яку вже тиждень прокручуєте в голові – вона сама не розсмокчеться. **Сприятливий день** – понеділок, **несприятливий** – п'ятниця.

ВОДОЛІЙ (21.01 – 18.02)

Зміни вже поруч – не опирайтеся їм. У любові – щось нове або несподіване. І не відповідайте одразу на всі повідомлення – хай трохи повисять, інтрига теж працює. Але не всі одразу – щоб не втратити сюжет. **Сприятливий день** – середа, **несприятливий** – субота.

РИБИ (19.02 – 20.03)

Інтуїція веде правильно, навіть якщо логіка бурчить. У стосунках – увага до дрібниць зробить більше, ніж гучні слова. Дайте собі відпочинок – це необхідність. І якщо тягне написати комусь о першій ночі – напишіть краще список справ на завтра. Це вам точно сподобається. **Сприятливий день** – вівторок, **несприятливий** – четвер.

КОХАННЯ МОЖЕ ВСЕ!

Фото: Getty Images.

«Наречена, моя Ладос»: весілля принца Вільяма та Кейт Міддлтон побачив увесь світ.

З неї сміялись, але вона дочекалася свого принца

Шлюбу Кейт Міддлтон та принца Уельського Вільяма – 15 років

За історією кохання цієї пари спостерігав увесь світ. І досі стосунки Кейт та Вільяма, ймовірного майбутнього короля Великобританії, залишаються зразком для інших. А починалось усе доволі банально – у студентському гуртожитку у 2001 році

колишніх бортпроводників, вступила до престижного Університету Сент-Ендрюс у Шотландії. Там же навчався принц Вільям – старший син Чарльза та покійної принцеси Діани. Вони обоє записались на курс історії мистецтв і поселились в одному гуртожитку, ще не знаючи, що це стане початком великої історії кохання.

Через багато років Вільям зізнається в одному з інтерв'ю, що одразу зрозумів – у Кейт є щось особливе. Каже, щоразу, коли ця красуня проходила повз, він ніяковів і втрачав дар мови. Крім

цього, його приваблювало те, що Кейт ніколи не поведилася так, ніби намагається сподобатися принцу.

Вільям добре запам'ятав день, коли остаточно вирішив, що треба діяти – коли у 2002-му році Кейт вийшла на подіум університетського благодійного показу мод у розкішній сукні...

Після закінчення університету їхні стосунки стали надбанням таблоїдів. Кейт зазнавала неймовірного тиску: її переслідували папараці, обговорювали кожну сукню, кожен крок. Але Вільям, який обрав військову кар'єру, не поспішав з оспівченням. ЗМІ навіть придумали принизливий ярлик – «Waity Katie», тобто, «Кейт, яка чекає».

Анастасія КЛИМЧУК, 24tv.ua

«КЕЙТ, ЯКА ЧЕКАЄ»

Скромна студентка Кейт Міддлтон, яка виросла в сім'ї

ОЦЕ ТАК-ТАК!

Як доказ: чоловік викопав із могили тіло сестри і приніс до банку

Так селянин хотів довести, що вона померла, оскільки йому неодноразово відмовляли у видачі грошей без її присутності

Василь КІТ

Індійські телеканали показали кадри, на яких чоловік несе на плечах тіло людини, частково загорнуте у поліетилен, з-під якого стирчать скелетні кістки ніг. Це спричинило переляк у банку.

Виявилось, що чоловік на ім'я Джіта Мунда вже кілька тижнів намагався зняти 19 300 індійських рупій (приблизно 9000 гривень. – Ред.) з рахунку своєї старшої сестри Карли Мунди, яка померла в січні після тривалої хвороби. За його

Фото: bbc.com.

Ці кадри шокували не тільки працівників банку.

словами, йому неодноразово говорили, що він повинен привести власницю рахунку особисто, навіть після того,

як він пояснив, що вона померла.

У банку ж кажуть, що все було зовсім по-іншому: вони лише попросили

документи, які підтверджують смерть сестри. Однак, як стверджується, чоловік не зміг розібратися в процедурі та не надав свідоцтва про смерть. Натомість в розпачі він пішов на сільське кладовище, ексгумував останки своєї сестри, загорнув труп у тканину і пройшов близько 3 кілометрів до банку. Прибувши на місце, він поставив останки біля входу у відділення, що викликало шок серед співробітників і клієнтів та змусило викликати поліцію.

Після з'ясування обставин події копії заявили, що Джіту – бідний неписьменний селянин, який не зрозумів банківських правил та юридичної процедури отримання грошей із рахунку померлого родича, а в банку йому не змогли належним чином пояснити необхідні кроки, просто «відфутболили набридлого селяка».

Тепер, очевидно, клерки цього банку будуть більш уважними до своїх клієнтів.

СЕ ЛЯ ВІ

Псу Лазару – 31 рік!

Найстаріший собака у світі пережив свого господаря. Після його смерті маленький шпіц Лазар опинився в притулку на сході Франції

Василь КІТ

Його працівники одразу помітили, що пес явно немолодий: все вказувало на те, що тварина давно пережила середню тривалість життя своєї породи в 15 років. Коли співробітники перевірили мікрочіп і знайшли запис у французькому реєстрі породистих собак, здивуванню не було меж. Дата народження – 4 грудня 1995 року. Тобто, псу Лазару виповнився 31 рік! «Ми пере-

вірили двічі. Сумнівів немає – Лазар живе вже четверте десятиліття», – сказала керівниця притулку Анн-Софі Муайон.

Після цього відкриття Товариство захисту тварин Франції звернулося до «Книги рекордів Гіннеса». Якщо

заявку підтвердять, Лазар поб'є рекорд австралійського пастушого пса Блюї, який помер у 1939 році у віці 29 років і досі вважається найстарішим собакою в задокументованій історії.

До речі, Лазарові знайшли нового господаря – жінку на ім'я Офелі Педоль, яка... молодша за псика на два роки.

Фото: focus.ua.

Шпіц Лазар претендує на титул найстарішого в світі пса.

Середня тривалість життя собак становить 10–13 років. Маленькі породи часто живуть довше (12–16+ років), тоді як великі та гігантські – менше (6–12 років). Тривалість залежить від породи, генетики, умов утримання та якості харчування. Дворняги (метиси) часто міцніші й живуть довше.

Фото: helsinki.fi

Чим менший собака, тим довше він звичай живе (чихуахуа – до 15-20 років, доги – 6-9 років). Регулярні ветеринарні огляди, правильне харчування та фізична активність суттєво продовжують життя. Породисті пси частіше мають спадкові хвороби, ніж метиси.

Вагітність у собак триває в середньому 63 дні (близько 2 місяців). Нормальним вважається діапазон від 56 до 70 днів.

Маленькі собаки (чихуахуа, йорки) часто народжують трохи раніше – на 58–60 день. Великі та гігантські породи можуть виношувати довше – до 70–72 днів.

Photo: shutterphoto.com

Читайте на volyn.com.ua: «Чи можна в церкві ставити свічку «на смерть» ворогу?»

● НЕВИГАДАНА ІСТОРІЯ

Любов, яку вигнали з подвір'я

Ілюстрація: volyn.com.ua/chatgpt.com.

«Це ж мотоцикл – і є той «залізний кінь», – раптом усвідомила Світлана – і знепритомніла.

– Вона ж просто хотіла бути з ним... – голосила Світлана – мати Ярослави, пригадавши свій гріх

Закінчення. Початок у «Цікавій газеті» за 29 квітня.

Зореслав СТОЖАР

ВОНА ОБРАЛА ІНШЕ ЖИТТЯ

...Світлана колись теж чекала.

Стояла біля поштової скриньки, ніби від того залежало, чи прийде лист швидше. Вчила напам'ять почерк – трохи нерівний, із нахилом праворуч: «Светко, я повернуся. Ти тільки дочекайся...»

Вона перечитувала ці рядки знову і знову.

І вірила. Сергій був простий. Не обі-

цяв багато. Але в його словах було щось, що тримало.

Він пішов в армію. Вона залишилася.

Писала листи. Довгі. З дрібними деталями – як розцвіли вишні, як у сусідів народилося теля, як їй снилося, що він повернувся.

– Дочекаєшся? – питав він у кожному листі.

– Дочекаюся, – відповідала вона.

І спочатку це було правдою. Поки в її житті не з'явився Віктор.

Молодий. Упевнений. Перспективний агроном. Той, про кого казали: «Буде людиною».

Він не писав листів. Він приходив. З квітами. З розмовами. З планами.

– Ти ж розумна дівчина, – казала мати. – Подумай про майбутнє.

«Подумай про майбутнє».

Ці слова тоді звучали майже так само, як і теперішні її з чоловіком: «Ми тобі добра хочемо».

І одного дня Світлана зрозуміла: вона втомилася чекати. Листи від неї стали приходити рідше. І кожне наступне було коротшим...

А потім вона сказала собі те, що кажуть багато хто: «Треба жити далі».

За день до весілля Світлана пішла до ворожки. Не тому, що вірила. А тому, що хотіла почути, що все буде добре.

Стара жінка довго дивилася на неї. Потім тихо сказала:

Тепер тобі лишається тільки пам'ятати. І остерігатися «залізного коня»...

– Замість кохання ти вибрали заможність... Але прокляне тебе той хлопець-солдат. Надалі остерігайся «залізного коня»...

Світлана тоді лише здивувалася:

– Що ви таке кажете?..

І пішла.

Бо не хотіла боятися.

Бо вже зробила вибір.

Сергій повернувся. Прийшов у село – і не зайшов до неї. Чужої вже дружини. Лише постояв неподалік.

Хтось казав, що бачив тоді, як він довго дивився в той бік, де її хата.

А потім пішов. Назавжди...

Світлана прожила життя. Непогане. Стабільне. Чоловік. Дім. Донька Ярослава. Єдина.

Більше дітей вона не змогла виносити.

Лікарі лише казали:

– Більше дітей у тебе не буде...

І тоді Світлана знову пішла до тієї ворожки. Гадалка вже була надто старою.

Руки тремтіли. Проте очі дивилися глибше, ніж раніше.

– Скажіть... – прошепотіла Світлана. – Це можна якось виправити?

Стара довго мовчала.

А потім сказала:

– Ні. Це міг би зробити той, кого ти зрадила. Сергій. Але...

– Але... – і в Світлани голос зламався.

– Він із туги за тобою швидко пішов на той світ, – тихо відповіла ворожка. – Тепер тобі лишається тільки пам'ятати. І остерігатися «залізного коня»...

...Світлана, як і кожна мама, хотіла для своєї єдиної доньки якнайкращого. Щоб не чекала. Щоб не страждала. Щоб не повторила її помилок.

Але коли в житті Ярослави з'явився той хлопець – худий, трохи сором'язливий Ярослав – Світлана одразу побачила: не той.

– Малий і бідний, – сказала вона тоді.

Не зі зла. Зі страху. Бо знала, як болить інше.

І вона не помітила, як сама сказала слова, схожі на ті, які колись промовила її мати: «Подумай про майбутнє – ми тобі добра хочемо».

...Того дня, коли хлопця вигнали з подвір'я, Світлана стояла на порозі. І мовчала. Лише коли донька вибігла на вулицю, прокричала:

– Ясю! Вернися!

Звісно, вона могла її зупинити. Могла ж...

Але не зупинила. Лише дивилася, як донька біжить за цим «малим і бідним».

Як сідає на мотоцикл.

Як обіймає його.

Як вони їдуть.

Швидко. Не озираючись.

...Світлана тоді вийшла на вулицю. Стояла довго. Ніби чекала, що щось зміниться, що донька повернеться.

Але нічого не змінювалося, донька не повернулася.

Бо деякі слова не минають. Вони просто чекають. І у вухах їй раптом задзвеніли ворожчині з минулого: «Остерігайся «залізного коня»...»

«Це ж мотоцикл – і є той «залізний кінь», – раптом усвідомила Світлана – і знепритомніла.

...У ту мить десь там, за селом, де дорога стає вужчою, де вітер сильніший, де річка мовчить – її донька Ярослава притислася до свого кохання Ярослава і сказала:

– Не зупиняйся!

● МЕДИЧНІ ПОРАДИ

Науковці закликають частіше прикладатись до пляшки

Скільки насправді потрібно пити води на добу?

Віктор ГЛУХЕНЬКИЙ

Порада випивати близько двох літрів води щодня, яка є ледь не аксіомою у свідомості більшості адептів здорового способу життя, не підходить усім без винятку. Про це фахово запевняють медики-науковці зі США.

Як пояснюють лікарі та дієтологи, організм потребує різної кількості рідини залежно від способу життя, фізичної

активності та стану здоров'я.

Вода, як відомо, відіграє ключову роль у роботі організму – вона регулює температуру тіла, транспортує поживні речовини, підтримує кровообіг і допомагає виводити продукти обміну. Також вона важлива для роботи мозку, травлення та загального самопочуття.

«Однак, немає жодних рецензованих доказів, які підтверджували б середню рекомендацію випивати вісім склянок води на день», – цитує blik.ua дієтолога і викладача медицини в

Нью-Йоркському медичному коледжі Джану ДіМарію.

Правило «восьми склянок» з'явилося ще у 1940-х роках і базувалося на приблизних розрахунках, які сучасні дослідження не підтверджують.

Тож скільки потрібно пити рідини на добу:

► Для чоловіків – близько 3,7 літра рідини на день, включно з їжею.

► Для жінок – приблизно 2,7 літра.

► У середньому для більшості людей – 2,5–3,5 літра на добу, залежно від умов.

Фахівці радять під-

Фото: depositphotos.com.

Вода важлива для роботи мозку, травлення та загального самопочуття.

Вода відіграє ключову роль у роботі організму – вона регулює температуру тіла, транспортує поживні речовини, підтримує кровообіг і допомагає виводити продукти обміну.

тримувати водний баланс поступово: пити воду поруч і додавати у раціон продукти з високим вмістом рідини.

Хоча чисту воду повністю замінити неможливо, існують продукти та напої, які ефективно підтримують гідратацію в різні пори року. Наприклад, огірки, помати, кавун, диня, полуниця, цукіні та селера.

● ЗАПИСУЙТЕ РЕЦЕПТ!

«Не існує смачнішої їжі»

Фото: blik.ua.

Ольга Мартиновська бере участь у новому 17-му сезоні «МастерШеф» на каналі СТБ та займається власними бізнес-проектами з гастрономії.

Кулінарна експертка Ольга Мартиновська поділилася маминим рецептом зеленого борщу

Денис КОРОТИНСЬКИЙ

Відома суддя кулінарного шоу «МастерШеф» продовжує ділитися зі своєю аудиторією перевіреними та простими домашніми стравами. Цього разу вона опублікувала інструкцію в Instagram з приготування традиційного сезонного борщу, який готує за порадами своєї неньки.

«І не існує смачнішої їжі, ніж мамина. Це розумієш не одразу, а згодом», – зазначила зіркова фахівчиня з приготування страв і запропонувала її рецепт.

ІНГРЕДІЄНТИ:

► один або два пучки свіжого щавлю (кількість слід регулювати самостійно, куштуючи на рівень кислотності);

► 500 мілілітрів бульйону з домашньої курки;

► 5 варених яєць;

► свіжа городня зелень (петрушка, кріп та молода цибуля);

► три картоплини;

► дві невеликі моркви;

► одна ріпчаста цибулина.

Процес приготування є максимально швидким і простим. У вже готовий киплячий бульйон необхідно закласти нарізану дрібними кубиками картоплю, а також легку засмажку з моркви та цибулі.

Кулінарка радить тушкувати овочі обережно і без сильної колоризації. Далі до каstrулі слід додати нарізані курячі яйця.

Експертка рекомендує обов'язково обірвати м'ясо з відвареної домашньої птиці та також відправити його до страви. Наприкінці додається дрібно нарізаний щавель разом з іншою свіжою зеленню, після чого борщ потрібно просто довести до кипіння.

«У мамулі в селі завжди стоїть сметана

на столі, і в борщик обов'язково

кожен кладе по щедрій ложці» – з

теплотою пригадала Ольга Мартиновська.

«У борщик обов'язково покладіть щедру

ложку сметани!»

Фото: blik.ua.

● КУХОННІ СЕКРЕТИ

► Головна проблема зеленого борщу – коли він прісний, тому додавайте щавель наприкінці. Якщо

проварити його занадто довго, він втратить колір і дасть неприємну «стару» кислоту.

► Нарізаний щавель додавайте за 2–3 хвилини до вимкнення вогню. Спробуйте один секрет: частину щавлю не варити, а перебити в блендері з невеликою кількістю

бульйону та влити в каstrулю в самому кінці – це дасть неймовірний ізумрудний колір.

► Секретний інгредієнт борщу – сметана. Але не просто кладіть її в тарілку. Спробуйте змішати сметану з паркою ложкою гарячого бульйону, розтерти, щоб не було грудочок, і влити в каstrулю за хвилину до готовності. Це зробить смак вершковим і однорідним.

● СВЯТ, СВЯТ, СВЯТ!

На своєму тілі українець зробив 230 татуювань у вигляді кісток

Вони точно відтворюють анатомію людського скелета

Василина ПИСАНКА

28-річний Олег Карпа встановив світовий рекорд, перевершивши досягнення легендарного Zombie Boy – найвідомішої постаті у світі боді-арту. Про це повідомляє керівниця Національного реєстру рекордів України Лана Ветрова.

«Поки світ згадує рекорд епатажного Ріка Дженеста (відомий як Zombie Boy), у Дрогобичі спокійно (ну майже) упродовж п'яти років готувався новий світовий рекорд. Знайомтеся, 28-річний Олег Карпа, – створив на своєму тілі наочний посібник з анатомії скелета. Разом із лікарем-патологоанатомом (так-так, ви не помилилися) ми три години рахували татуювання зображень кісток, вивчаючи кожен сантиметр тіла Олега», – йдеться у повідомленні.

Фото: Лана ВЕТРОВА.

28-річний Олег Карпа створив на своєму тілі наочний посібник з анатомії скелета.

За словами Ветрової, татуювання фактично дублюють реальну будову скелета. Лікар підтвердив, що кожне тату відповідає зображенню

реальної кістки. «Олег не просто побив попередній рекорд, він його «перемножив»: у Ріка Дженеста було набито на тілі 139 кісток. Для

тих, хто з анатомії пам'ятає цифру 206, поясню: ми зафіксували рекордну анатомічну деталізацію – тут і сесамоподібні кістки, і найдрібніші

кістки п'ястка, плесна та фаланг пальців (що зазвичай не враховується у спрощених анатомічних моделях) – ювелірна наукова точність! Якщо тіло Олега це – шедевр анатомії, то обличчя він залишив чистим», – дала експертка.

«Якщо тіло Олега це – шедевр анатомії, то обличчя він залишив чистим»

Ветрова розповіла, що рекордсмен є медбратом судово-медичної експертизи, працює в морзі та паралельно розвиває напрямком танатопрактики (підготовку тіла померлого до поховання або тривалого зберігання - **Ред.**) в Україні, проводячи онлайн та офлайн курси.

Як відомо, канадієць Zombie Boy (Рік Дженест) прославився татуюваннями у вигляді скелета та двічі потрапляв до Книги рекордів Гіннеса як людина з найбільшою кількістю татуювань кісток на тілі. На жаль, у серпні в 2018 році в Монреалі модель Рік Дженест наклав на себе руки.

● СПОРТ

Фото: gettyimages.com.

Андрій та Андреа: чужі тут не ходять.

Збірну України очолюватиме новий друг Шевченка з наколкою?

Замість Сергія Реброва головну команду країни тренуватиме італієць Андреа Мальдера

нером: ним стане, за попередньою інформацією, 54-річний італійський фахівець Андреа Мальдера.

Як зазначає блогер Ігор Бурбас, віцепрезидент УАФ Олександр Шевченко пропонував призначити в команду українського фахівця 75-літнього Мирона Маркевича, але не отримав підтримки.

Фото: ua.tribuna.com.

За таку патріотичну наколку, як у Мальдери, росіяни одразу відрубують руки.

Для Андреа Мальдери це буде перша робо-

ЯКИЙ РАХУНОК?

Футбол. Українська Прем'єр-Ліга. Результати матчів 26-го туру: – «Полтава» – «Кривбас» – 3:3, «Олександрія» – «Колос» – 0:3, «Верес» – «Епіцентр» – 3:3, «Карпати» – «ЛНЗ» – 0:0, «Оболонь» – «Кудрівка» – 1:1, «Металіст 1925» – «Полісся» – 0:1, «Динамо» – «Шахтар» – 1:2, «Рух Львів» – «Зоря» – 1:2.

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕМ'ЄР-ЛІГИ-2025/2026 ПІСЛЯ 26 ТУРУ:						
№	Команда	І	В	Н	П	З:П
1.	«Шахтар» (Донецьк)	26	19	6	1	61:17 63
2.	«ЛНЗ» (Черкаси)	26	16	5	5	36:16 53
3.	«Полісся» (Житомир)	26	16	4	6	45:17 52
4.	«Динамо» (Київ)	26	14	5	7	59:33 47
5.	«Металіст» (Харків)	26	12	9	5	31:15 45
6.	«Колос» (Ковалівка)	26	11	10	5	27:21 43
7.	«Кривбас» (Кривий Ріг)	26	11	8	7	46:41 41
8.	«Зоря» (Луганськ)	26	10	8	8	37:33 38
9.	«Карпати» (Львів)	26	9	10	7	35:26 37
10.	«Верес» (Рівне)	26	7	9	10	25:34 30
11.	«Оболонь» (Київ)	26	6	9	11	23:43 27
12.	«Епіцентр» (Кам'янець-Под.)	26	7	5	14	30:40 26
13.	«Кудрівка» (Кудрівка)	26	5	7	14	27:43 22
14.	«Рух Львів» (Львів)	26	6	2	18	18:44 20
15.	«Олександрія» (Олександрія)	26	2	7	17	18:52 13
16.	«Полтава» (Полтава)	26	2	6	18	23:66 12

У зонці бомбардирів із 12 забитими голами одноосібно лідує 20-річний форвард київського «Динамо» Матвій Пономаренко.

та головним тренером. Раніше італієць був асистентом у штабах «Мілана», «Брайтона», «Марселя» та збірної України, коли її очолював Андрій Шевченко – у 2016 і по 2021 роки.

Досвід роботи в збірній України став для Мальдери особливим. П'ять років роботи в штабі Шевченка увінчались виходом на великий турнір – 2020 – та залишили в серці Андреа особливий сенс: тимент, а на тілі – про-

мовисте тату. Виявилось, такою була його обіцянка.

«Одного разу ми з тренерським штабом обговорювали групу відбору. Я сказав: «Якщо ми вийдемо на Євро, я зроблю тату з українською символікою». І дотримав слова. Я дуже щасливий носити на своєму тілі український прапор. Україна – частина мого життя. Я – українець та італієць», – розповідав Андреа у 2020 році.

● УВАГА, КОНКУРС!

«Неначе сонце засіяло, неначе все на світі стало моє...»

Це не про українських олігархів. Це один із найвідоміших автобіографічних віршів Тараса Шевченка, який він написав у 1847 році на засланні в Орській фортеці

Грицько ГАРБУЗ

Саме «Мені тринадцятий минало» (також відомий під назвою «N. N.») надихнув мене на створення запитання туру №1 нашого весняного конкурсу, аби ви переконалися, що нічого надскладного ми не пропонуємо. Всі речі, твори чи люди, яких ми ховаємо, – вам добре відомі. Ну, майже всі...

Тепер уважно читайте ще раз завдання – згадуйте знайоме зі школи «Мені так любо, любо стало, неначе в Бога...» – і шукайте, чому не клюнули на певні асоціації і звернули на манівці під час розгадування.

«ВЕСНЯНИЙ ГРАНАТОБУЗ-2026»-1

Сьогодні ми заховали від вас цікаву рослину. Але вона не проста – веде до неї цілий асоціативний лабіринт.

Спробуйте знайти відповідь за такими підказками, пов'язаними з нею і знаменитим твором про неї: поцілунок; еко; маячня; «неначе сон»; Дажбог; Бог; «божий чоловік»; морський канат; «чортова дюжина»; «функція ДНС»; 4; син тезки Гарбуза; заборона; розпач; сльози; «з журбою радість обнялась»; N; брезент; українська сорочка.

Що за рослина знаходиться у гранатобузі?

Як ви зрозуміли – це «плоскінь» («А дівчина при самій дорозі недалеко коло мене плоскінь вибирала, та й почула, що я плачу...» – за Шевченком) або «коноплі» – більш відоме всім.

Хто з наших учасників справився із завданням № 1 – ви дізнаєтеся вже на фейсбук-сторінці Грицька Гарбуза, де ми будемо вказувати перелік усіх переможців і регулярно публікуватимемо турнірну таблицю (зайти на неї можна за цим QR-кодом:

А нам час оголошувати нове завдання. Лише перед тим нагадаю, що принцип нашої інтелектуальної вікторини нагадує «чорний ящик» із популярної гри «Що? Де? Коли?»

Умови конкурсу такі: ви маєте відгадати, що чи кого заховав Грицько Гарбуз у нашому гранатобузі. За кожну правильну відповідь отримуєте по 1 очку.

Хто здобуде найбільше балів протягом 10 турів, той і стане чемпіоном конкурсу «Весняний гранатобуз-2026» та отримає грошовий приз від редакції у розрахунок: здобутий 1 бал = 100 гривень.

«ВЕСНЯНИЙ ГРАНАТОБУЗ-2026»-6

Друзі, сьогодні ми заховали портрет дуже відомої людини в Україні.

А вивести на цей портрет вам допоможуть ці цифри:

23/ 28/ 6/ 15/ 19/ 2/ 17/ 18/ 18/ 11/ 15/ 18/ 19/ 19/ 19/ 2/ 18/ 1/ 22/ 21/ 1/ 1/ 1/ 2/ 7/ 7/ 7/ 9/ 18/ 19/ 19/ 3/ 3/ 17/ 24/ 24/ 7/ 9/ 16/ 16/ 33.

Чий портрет знаходиться у гранатобузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 17 травня (включно) тільки у вигляді повідомлення на номер: **066 133 86 88**, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Палляниця» (Валерій Залужний, Житомирщина)).

Пріємних вам пошуків без повітряних тривог!

● УСМІХНІТЬСЯ!

Трагедія чоловіка: одружувався з красивою – виявилася розумною.

Якщо ви хочете по-

бачити усмішку Мони Лізи, не відвідуючи музею, спитайте дружину, куди вона поділа вашу зарплату.

